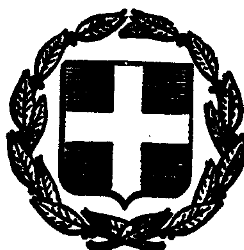

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1116

Γιὰ τὴν παροχὴ κινήτρων ἐνισχύσεως τῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας καὶ τὴ ρύθμιση συναφῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ὁρισμοὶ — Γενικὲς Διατάξεις.

Ἄρθρο 1.

Σκοπὸς τοῦ Νόμου, Κίνητρα.

Γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς προωθήσεως τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων γιὰ τὴν περιφερειακὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη δίνονται μὲ τὸ νόμο αὐτὸ τὰ ἑξῆς κίνητρα:

α. Ἐπιχορήγηση, δηλαδὴ καταβολὴ ἀπὸ τὸ Δημόσιο μὴ ἐπιστρεφόμενου χρηματικοῦ ποσοῦ γιὰ τὴν κάλυψη τμήματος τῆς δαπάνης παραγωγικῆς ἐπενδύσεως.

β. Ἐπιδότηση ἐπιτοκίου, δηλαδὴ κάλυψη ἀπὸ τὸ Δημόσιο τμήματος ἐπιβαρύνσεως ἀπὸ τόκους δανείων ἢ πιστώσεων ποὺ συνομολογοῦνται μὲ τραπεζικὰ ἱδρύματα ἢ χρηματοδοτικοὺς ὀργανισμοὺς ἢ ὁμολογιακῶν δανείων, τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται σὲ δημόσια ἐγγραφή.

γ. Ἀφορολόγητη ἔκπτωση, δηλαδὴ κράτηση ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ποσοῦ ἴσου μὲ ποσοστὸ τῆς δαπάνης τῆς ἐπενδύσεως καὶ διατήρησή του σὲ εἰδικὸ λογαριασμὸ ἀποθεματικοῦ.

δ. Πρόσθετη ἀπόσβεση, δηλαδὴ ἡ πέρα ἀπὸ τὴν τακτικὴ ἀπόσβεση.

Ἄρθρο 2.

Ὑπαγόμενες ἐπιχειρήσεις.

1. Μποροῦν νὰ ὑπαχθοῦν στὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀναφέρονται παρακάτω, ἐφόσον πραγματοποιοῦν παραγωγικὲς ἐπενδύσεις μὲ σκοπὸ τὴν ἵδρυση, ἐπέκταση, ἐκσυγχρονισμὸ ἢ τὴ μετεγκατάσταση μονάδων, ἢ γιὰ τοὺς εἰδικοὺς σκοποὺς τοῦ ἄρθρου 7 αὐτοῦ τοῦ νόμου, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους, τὶς προϋποθέσεις, τοὺς περιορισμοὺς καὶ τὶς διαδικασίες ποὺ προβλέπει:

α. Οἱ μεταποιητικὲς ἐπιχειρήσεις (βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικές), οἱ ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς ψύχους, οἱ ἐπιχειρήσεις διαλογῆς καὶ συσκευασίας ὀπωροκηπευτικῶν προϊόντων ὡς καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις θερμοκηπίων ὑψηλῆς τεχνολογίας.

β. Οἱ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις, στὶς ὁποῖες περιλαμβάνονται, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ οἱ ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως λιγνιτωρυχείων, ὡς καὶ οἱ λατομικὲς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως μαρμάρων καὶ σχιστολιθικῶν πλακῶν καὶ βιομηχανικῶν ὀρυκτῶν.

γ. Οἱ ἐπιχειρήσεις ἐφαρμοσμένης βιομηχανικῆς ἢ μεταλλευτικῆς ἔρευνας, ὡς καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔχουν ἀντικείμενο δραστηριότητας τὴ μελέτη ἐκμεταλλεύσεως νέων πηγῶν ἐνέργειας καὶ τὴν ἐφαρμογὴ συστημάτων ἐξοικονομήσεως ἐνέργειας.

δ. Οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ παράγουν καὶ διαθέτουν σὲ τρίτους ἐνέργεια σὲ μορφὴ θερμοῦ νεροῦ, ἀτμοῦ ἢ ἀερίου, ἐφόσον ἡ ἐνέργεια αὐτὴ παράγεται ἀπὸ πηγὲς ἐνέργειας ἐκτὸς ἀπὸ ὑδρογονάνθρακες.

ε. Οἱ ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις κάθε λειτουργικῆς μορφῆς.

στ. Οἱ ἐπιχειρήσεις ὑγρῶν καυσίμων καὶ ὑγραερίων ἐφόσον πραγματοποιοῦν ἐπενδύσεις γιὰ τὴ δημιουργία ἐγκαταστάσεων ἀποθηκεύσεως ὑγρῶν καυσίμων καὶ ὑγραερίων σὲ ἀπομακρυσμένες νησιωτικὲς περιοχὲς καὶ ἔχουν τὴν ἕδρα τους στὸ νομὸ ποὺ ἀνήκει τὸ νησί. Μὲ πράξη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ καθορισθοῦν οἱ ἀπομακρυσμένες νησιωτικὲς περιοχές.

2. Οἱ διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου δὲν ἐφαρμόζονται στὸν Ὀργανισμὸ Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος (ΟΤΕ) καὶ στὴ Δημόσια Ἐπιχείρηση Ἠλεκτρισμοῦ (ΔΕΗ). Ἡ ἐξαίρεση δὲν ἀφορᾶ τὶς θυγατρικές τους ἑταιρεῖες ἐφόσον περιλαμβάνονται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς κατηγορίες ἐπιχειρήσεων, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στὴν προηγούμενη παράγραφο.

Ἄρθρο 3.

Ἔννοια παραγωγικῆς ἐπενδύσεως.

1. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νόμου, ὡς παραγωγικὴ ἐπένδυση θεωρεῖται ἡ ἀνέγερση ἢ ἡ ἀγορὰ καινούργιων κτιριακῶν, ἀποθηκευτικῶν ἢ ψυκτικῶν χώρων ἢ ἡ δημιουργία ἄλλων ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ καινούργιων μηχανημάτων καὶ ὀργάνων γιὰ τὴν παραγωγὴ καὶ τὴν ἔρευνα καὶ μεταφορικῶν μέσων ἢ ἄλλων καινούργιων πάγιων περιουσιακῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετοῦν τὶς ἀνάγκες τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Δὲν θεωρεῖται παραγωγικὴ ἐπένδυση ἡ ἀπόκτηση, μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο, ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων μέχρι καὶ ἕξι (6) θέσεων, ἐπίπλων καὶ σκευῶν γραφείου ὡς καὶ οἰκοπέδων.

Ἄρθρο 4.

Περιοχὲς τῆς Ἐπικράτειας.

1. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νόμου ἡ Ἐπικράτεια διαιρεῖται στὶς ἀκόλουθες περιοχές, μὲ τὴν ἐπιφύλαξη τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου:

—Περιοχὴ Α, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται ὁ Νομὸς Ἀττικῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Κυθήρων, τὸ τμῆμα τοῦ Νομοῦ Κορινθίας ποὺ συνορεύει μὲ τὸ Νομὸ Ἀττικῆς καὶ μέχρι τὸν Ἰσθμό, ἡ Ἐπαρχία Θεσσαλονίκης τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τμῆμα δυτικὰ τοῦ ποταμοῦ Ἀξιοῦ καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς ΕΤΒΑ.

—Περιοχὴ Β, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται ὁ Νομὸς Κορινθίας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τμῆμα ποὺ συνορεύει μὲ τὸ Νομὸ Ἀττικῆς καὶ μέχρι τὸν Ἰσθμὸ καὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιφέρειες τῶν τέως Δήμων Φενεοῦ, Στυμφαλίας, Πελλήνης καὶ Νεμέας, ὁ Νομὸς Ἀχαΐας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Καλαβρύτων, ὁ Νομὸς Βοιωτίας, ὁ Νομὸς Εὐβοίας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νησὶ Σκύρο, ὁ Νομὸς Μαγνησίας, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Σκοπέλου, ὁ Νομὸς Λαρίσης, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Ἐλασσόνος, ὁ Νομὸς Πιερίας, ἡ Ἐπαρχία Ἡμαθίας τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας, ἡ Ἐπαρχία Γιαννιτσῶν τοῦ Νομοῦ Πέλλης, ὁ Νομὸς Κιλκίς, ἐκτὸς ἀπὸ ζώνη εἴκοσι (20) χιλιομέτρων ἀπὸ τὰ σύνορα, ἡ Ἐπαρχία Λαγκαδᾶ, τὸ τμῆμα δυτικὰ τοῦ ποταμοῦ Ἀξιοῦ καὶ ἡ βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς ΕΤΒΑ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, ὁ Νομὸς Χαλκιδικῆς, ὁ Νομὸς Φθιώτιδος, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Δομοκοῦ καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ ἐγκεκριμένου κάθε φορὰ σχεδίου πόλεως Ἡρακλείου Κρήτης.

—Περιοχὴ Γ, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται ἡ ὑπόλοιπη Χώρα καὶ οἱ βιομηχανικὲς περιοχὲς τῆς ΕΤΒΑ, ποὺ βρίσκονται στὴν περιοχὴ Β, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς ΕΤΒΑ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης ποὺ ὑπάγεται στὴν περιοχὴ Β.

2. Κατ' ἐξαίρεση, οἱ περιφέρειες τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, τὸ τμῆμα τοῦ Νομοῦ Κορινθίας ποὺ συνορεύει μὲ τὸ Νομὸ Ἀττικῆς καὶ μέχρι τὸν Ἰσθμό, ὡς καὶ ἡ Ἐπαρχία Θεσσαλονίκης τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τμῆμα δυτικὰ τοῦ ποταμοῦ Ἀξιοῦ καὶ τὴ βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς ΕΤΒΑ, θεωροῦνται περιοχὴ Β γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν περιπτώσεων α, β, γ καὶ δ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου, οἱ ὁποῖες εἶναι ἐγκατεστημένες στὶς περιφέρειες αὐτὲς κατὰ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του γιὰ τὶς πραγματοποιούμενες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις γιὰ ἐπέκταση καὶ ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐγκαταστάσεών τους, μὲ τοὺς περιορισμοὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

3. Ἐπίσης, κατ' ἐξαίρεση, οἱ Ἐπαρχίες Αἰγιαλείας καὶ Πατρῶν τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας, οἱ Ἐπαρχίες Ἱστιαίας καὶ Καρυστίας ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νησὶ Σκύρο τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, οἱ Ἐπαρχίες Ἁλμυροῦ καὶ Βόλου τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, οἱ Ἐπαρχίες Ἀγιᾶς, Λαρίσης, Τυρνάβου καὶ Φαρσάλων τοῦ Νομοῦ Λαρίσης, ὁ Νομὸς Πιερίας, ἡ Ἐπαρχία Ἡμαθίας τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας, ἡ Ἐπαρχία Γιαννιτσῶν τοῦ Νομοῦ Πέλλης, ὁ Νομὸς Κιλκὶς ἐκτὸς ἀπὸ ζώνη εἴκοσι (20) χιλιομέτρων ἀπὸ τὰ σύνορα, ὁ Νομὸς Χαλκιδικῆς, οἱ Ἐπαρχίες Λοκρίδος καὶ Φθιώτιδος τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ ἐγκεκριμένου κάθε φορὰ σχεδίου πόλεως Ἡρακλείου Κρήτης, θεωροῦνται περιοχὴ Γ γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν περιπτώσεων α, β, γ καὶ δ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου, οἱ ὁποῖες εἶναι ἐγκατεστημένες στὶς παραπάνω περιφέρειες κατὰ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του γιὰ τὶς πραγματοποιούμενες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις, γιὰ ἐπέκταση καὶ ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐγκαταστάσεών τους, μὲ τοὺς περιορισμοὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 12 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

4. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νόμου στὶς ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις, ἡ Ἐπικράτεια διαιρεῖται στὶς ἀκόλουθες περιοχές:

—Περιοχὴ Α, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται ὁ Νομὸς Ἀττικῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Ἐπαρχίες Τροιζηνίας, Ὕδρας, Αἰγίνας, Κυθήρων καὶ τὸ νησὶ Σπέτσες, ἡ Ἐπαρχία Θεσσαλονίκης, τὸ νησὶ Κέρκυρα καὶ ἡ περιοχὴ τῆς πόλεως Ρόδου, μὲ ζώνη βάθους 10 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Ἐνυδρεῖο τῆς πόλεως.

—Περιοχὴ Β, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ Ἐπαρχίες Τροιζηνίας, Ὕδρας, Αἰγίνας, τὸ νησὶ Σπέτσες, οἱ Ἐπαρχίες Χαλκίδος καὶ Καρυστίας τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, οἱ Νομοὶ Κορινθίας, Ἀργολίδος, Ἀχαΐας, πλὴν τῆς Ἐπαρχίας Καλαβρύτων, οἱ Νομοὶ Βοιωτίας, Λαρίσης, Φθιώτιδος, Χαλκιδικῆς καὶ Πιερίας, ἡ Ἐπαρχία Ἁλμυροῦ, οἱ Δῆμοι Βόλου καὶ Νέας Ἰωνίας τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, οἱ Ἐπαρχίες Τεμένους καὶ Πεδιάδος τοῦ Νομοῦ Ἡρακλείου, ἡ Ἐπαρχία Μιραμπέλλου τοῦ Νομοῦ Λασιθίου καὶ τὰ νησιὰ Σκιάθος καὶ Μύκονος.

—Περιοχὴ Γ, στὴν ὁποία περιλαμβάνεται ἡ ὑπόλοιπη Χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Ἐπιχορήγηση ἐπενδύσεων καὶ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου.

Ἄρθρο 5.

Τρόπος παροχῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου.

1. Ἡ ἐπιχορήγηση καὶ ἡ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου, σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 6 μέχρι καὶ 9 αὐτοῦ τοῦ νόμου, χορηγοῦνται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, μὲ τὴ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 12, τὶς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 11 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

2. Μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς παραπάνω παραγράφου ὁρίζονται τὰ ποσοστὰ τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τῆς ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου, οἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἐπενδυτῆ, οἱ συνέπειες τῆς μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἐπενδυτῆ μὲ τὶς ὑποχρεώσεις του, τὰ σχετικὰ μὲ τὸν ἀπαιτούμενο ἔλεγχο τῆς ἐπενδύσεως, ὡς καὶ κάθε ἄλλος σχετικὸς ὅρος. Μεταβολή, μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο, τῶν ὅρων τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται μόνο ὕστερα ἀπὸ συγκατάθεση τοῦ ἐπενδυτῆ.

3. Ἡ παραπάνω ἔγκριση, ἡ ὁποία παρέχεται μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ἰσοδυναμεῖ μὲ ἄδεια σκοπιμότητας γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς ἐπενδύσεως καὶ ὑποκαθιστᾶ τὴν ἄδεια ποὺ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις.

4. Οἱ παραπάνω ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὲς οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν σὲ παρατάσεις τῆς ἰσχύος ἢ σὲ τροποποιήσεις ἀποφάσεων ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ καὶ δὲν μεταβάλλουν τὸ ποσὸ τῶν ἐπιχορηγήσεων ἢ τῆς ἐπιδοτήσεως τοῦ ἐπιτοκίου.

Ἄρθρο 6.

Ἐπιχορήγηση ἐπενδύσεων.

1. Στὶς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἄρθρου 2, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ξενοδοχειακὲς στὶς ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ παράγραφος 4 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, μπορεῖ νὰ δίνεται ἐπιχορήγηση ἐφόσον πραγματοποιοῦν παραγωγικὲς ἐπενδύσεις γιὰ ἵδρυση, ἐπέκταση ἢ ἐκσυγχρονισμὸ μονάδων στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ αὐτοῦ τοῦ νόμου.

2. Ἡ συνολικὴ ἐπιχορήγηση μπορεῖ νὰ ἀποτελεῖται ἀθροιστικὰ ἀπὸ τὴ βασικὴ ἐπιχορήγηση καὶ τὴν ἐπιχορήγηση γιὰ ἐγκατάσταση μέσα σὲ ζώνη καὶ ὁρίζεται ἀπὸ τὴ Διοίκηση μέσα στὰ παρακάτω ὅρια, ἀνάλογα μὲ τὶς ἐπιδιώξεις καὶ τοὺς στόχους τῆς πολιτικῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως:

α. Γιὰ δαπάνη παραγωγικῆς ἐπενδύσεως, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται στὴν περιοχὴ Β, ἡ βασικὴ ἐπιχορήγηση μπορεῖ νὰ φτάνει μέχρι τὸ ποσοστὸ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸ (20%) τῆς δαπάνης γιὰ τὶς δραστηριότητες χαμηλῆς ἐνισχύσεως, μέχρι τὸ ποσοστὸ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸ (25%) τῆς δαπάνης γιὰ τὶς δραστηριότητες μέσης ἐνισχύσεως καὶ μέχρι τὸ ποσοστὸ τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%) τῆς δαπάνης γιὰ τὶς δραστηριότητες ὑψηλῆς ἐνισχύσεως. Γιὰ δαπάνη παραγωγικῆς ἐπενδύσεως, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται στὴν περιοχὴ Γ, ἡ βασικὴ ἐπιχορήγηση μπορεῖ νὰ φτάνει μέχρι τὸ ποσοστὸ σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) τῆς δαπάνης γιὰ τὶς δραστηριότητες χαμηλῆς ἐνισχύσεως, μέχρι τὸ ποσοστὸ σαράντα πέντε τοῖς ἑκατὸ (45%) τῆς δαπάνης γιὰ τὶς δραστηριότητες μέσης ἐνισχύσεως καὶ μέχρι τὸ ποσοστὸ πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) τῆς δαπάνης γιὰ τὶς δραστηριότητες ὑψηλῆς ἐνισχύσεως. Γιὰ δαπάνη παραγωγικῆς ἐπενδύσεως ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ ἀπὸ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις τῆς περιπτώσεως β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἡ ἐπιχορήγηση μπορεῖ νὰ φτάνει μέχρι τὸ ποσοστὸ σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) τῆς δαπάνης.

β. Η επιχορήγηση για εγκατάσταση μέσα σε ζώνη μπορεί να φτάνει μέχρι το ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) της δαπάνης παραγωγικής επενδύσεως, εφόσον η επένδυση πραγματοποιείται μέσα σε βιομηχανικές περιοχές της ΕΤΒΑ ή περιοχές για τις οποίες εφαρμόζονται ειδικά προγράμματα περιφερειακής αναπτύξεως.

3. Με Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου ορίζονται, μέσα στα όρια της παραπάνω παραγράφου τα ανώτατα ποσοστά επιχορηγήσεων των επιχειρήσεων των περιπτώσεων α, β, γ, δ και στ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αυτού του νόμου, κατά κλάδο ή δραστηριότητα και κατά νομό, επαρχία ή βιομηχανική περιοχή της ΕΤΒΑ στις περιοχές Β και Γ.

4. Στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις μπορεί να δίνεται επιχορήγηση εφόσον πραγματοποιούν παραγωγικές επενδύσεις στις περιοχές Β ή Γ της παραγράφου 4 του άρθρου 4 αυτού του νόμου. Η επιχορήγηση μπορεί να φτάνει μέχρι το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της δαπάνης επενδύσεως στην περιοχή Β και τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) στην περιοχή Γ. Για τα παραδοσιακά ή διατηρητέα κτίσματα, η επιχορήγηση μπορεί να φτάνει μέχρι το ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) της δαπάνης της επενδύσεως για την αναπαλαίωση, αναστήλωση ή μετασκευή των κτισμάτων για τουριστική εκμετάλλευση, ανεξάρτητα από την περιοχή (Α, Β ή Γ) που βρίσκεται το κτίσμα.

5. Με πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου ορίζονται, μέσα στα όρια της παραπάνω παραγράφου, τα ανώτατα ποσοστά επιχορηγήσεων των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων κατά νομό, επαρχία, δήμο, κοινότητα ή τουριστική ζώνη, ως και κατά είδος καταλύματος, μέγεθος μονάδας και κατηγορία ξενοδοχειακής επιχειρήσεως.

Άρθρο 7.

Επιχορήγηση ειδικών επενδύσεων.

1. Στις επιχειρήσεις του άρθρου 2 αυτού του νόμου, εκτός από τις ξενοδοχειακές στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου, δίνεται επιχορήγηση για δαπάνες επενδύσεων οι οποίες πραγματοποιούνται σε οποιαδήποτε περιοχή της Χώρας και οι οποίες αποσκοπούν:

α. Στην προστασία του περιβάλλοντος με τον περιορισμό της ρυπάνσεως του εδάφους, του υπεδάφους, των υδάτων και της ατμόσφαιρας.

β. Στη σημαντική εξοικονόμηση ηλεκτρικής ή άλλης ενέργειας, η οποία παράγεται με συμβατικά μέσα (στερεά, υγρά και αέρια καύσιμα), στην υποκατάσταση του πετρελαίου ή της ηλεκτρικής ενέργειας με στερεά καύσιμα ή απορρίμματα ή με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή με ανάκτηση απορριπτόμενης θερμότητας ή με γεωθερμία.

γ. Στην τεχνολογική ανάπτυξη με την ίδρυση νέων ή επέκταση υφιστάμενων εργαστηρίων εφαρμοσμένης βιομηχανικής ή μεταλλευτικής έρευνας, ως και με τη δημιουργία εγκαταστάσεων πρότυπης δοκιμαστικής παραγωγής.

2. Στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις δίνεται επιχορήγηση για δαπάνες επενδύσεων, οι οποίες πραγματοποιούνται με σκοπό την αντικατάσταση συστημάτων συμβατικών μέσων ενέργειας για θέρμανση ή κλιματισμό χώρων και θέρμανση νερού με συστήματα που χρησιμοποιούν την ηλιακή, αιολική ή γεωθερμική ενέργεια.

3. Στις περιπτώσεις των παραπάνω παραγράφων η επιχορήγηση μπορεί να φτάνει μέχρι το ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) της δαπάνης επενδύσεως ανεξάρτητα από την περιοχή εγκαταστάσεως της επιχειρήσεως. Η επιχορήγηση για τις περιπτώσεις α και γ της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου δεν μπορεί να περάσει το ποσό των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών και για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις το ποσό των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών. Τα παραπάνω ποσά μπορεί να αναπροσαρμόζονται κάθε δύο χρόνια με απόφαση του Υπουργού Συντονισμού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η επιχορήγηση για τηνπερίπτωση β της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου δίνεται μέχρι το ποσοστό σαράντα τοις εκατό (40%) της δαπάνης επενδύσεως. ανάλογα με το βαθμό εξοικονομήσεως ενέργειας ή υποκαταστάσεως εισαγόμενων καυσίμων. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διατάξεως αυτής ορίζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας και Ενεργείας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Στην περίπτωση γ της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου μπορεί να δίνεται πρόσθετη επιχορήγηση που να καλύπτει ποσοστό μέχρι τριάντα τοις εκατό (30%) των δαπανών μισθοδοσίας, για τρία χρόνια από την πρόσληψή τους, τριών το πολύ επιστημόνων, ειδικευμένων στο αντικείμενο της έρευνας, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίησή της.

5. Οι επιχορηγήσεις των περιπτώσων α, β και γ της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου μπορεί να δίνονται σωρευτικά.

6. Στις περιπτώσεις που συντρέχουν, εκτός από τις προϋποθέσεις παροχής επιχορηγήσεων αυτού του άρθρου, και οι προϋποθέσεις παροχής επιχορηγήσεων με βάση το άρθρο 6 αυτού του νόμου, οι επιχειρήσεις δικαιούνται να επιλέξουν μεταξύ των επιχορηγήσεων αυτού του άρθρου και των επιχορηγήσεων του άρθρου 6, δεν δικαιούνται όμως να τις λάβουν σωρευτικά.

Άρθρο 8.

Επιχορήγηση μετεγκαταστάσεως.

1. Στις επιχειρήσεις των περιπτώσεων α και β της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αυτού του νόμου, που υπάρχουν κατά τη δημοσίευσή του και οι οποίες μεταφέρονται από τις περιοχές Α ή Β στην περιοχή Γ, δίνεται επιχορήγηση μετεγκαταστάσεως, εφόσον η τοποθεσία μετεγκαταστάσεώς τους απέχει σημαντικά από την παλιά τοποθεσία εγκαταστάσεώς τους και η νέα τοποθεσία εγκαταστάσεως βρίσκεται μέσα σε χώρο που κρίνεται κατάλληλος για βιομηχανική ανάπτυξη. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για βιομηχανικές ή μεταλλευτικές δραστηριότητες ή και για ανεξάρτητα τμήματα αυτών των επιχειρήσεων.

2. Η επιχορήγηση μπορεί να φτάνει για μεν τη μετεγκατάσταση από την περιοχή Α στην περιοχή Γ μέχρι το ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%), για δε τη μετεγκατάσταση από την περιοχή Β στην περιοχή Γ μέχρι το ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%), της σχετικής δαπάνης μετεγκαταστάσεως.

3. Στις επιχειρήσεις των περιπτώσεων α και β της παραγράφου 1 του άρθρου 2 αυτού του νόμου, που είναι εγκατεστημένες κατά τη δημοσίευσή του στην περιοχή Α και εφόσον η πηγή της βασικής πρώτης ύλης που χρησιμοποιούν βρίσκεται στην περιοχή Β, δίνεται επιχορήγηση μετεγκαταστάσεως από την περιοχή Α στην περιοχή Β, με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου. Η ανωτέρω επιχορήγηση μπορεί να φτάνει μέχρι το ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) της δαπάνης μετεγκαταστάσεως.

4. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας και Ενεργείας, οι οποίες δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζονται οι κατηγορίες των δαπανών μετεγκαταστάσεως που επιχορηγούνται, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ως και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 9.

Επιδότηση επιτοκίου.

1. Στις επιχειρήσεις του άρθρου 2 αυτού του νόμου, εκτός από τις ξενοδοχειακές, τις οποίες αφορά η παράγραφος 4 αυτού του άρθρου, μπορεί να δίνεται επιδότηση επιτοκίου για την κάλυψη μέρους της επιβαρύνσεώς τους από τόκους συνομολογούμενων ομολογιακών δανείων, τα οποία εκδίδονται σε δημόσια έγγραφη σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 3746/1957 «περί ασφαλιστικών ρητρών, φορολογικών απαλλαγών και άλλων τινών διευκολύνσεων εις ομολογιακά δάνεια ή προνομιούχους μετοχάς εκδιδομένας διά παραγωγικούς σκοπούς», όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 31 του Ν. 542/1977 «περί τροποποιήσεως, αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως φορολογικών και άλλων τινών διατάξεων», ή δανείων ή πιστώσεων

χορηγούμενων ἀπὸ τράπεζες ἢ ἄλλους χρηματοδοτικοὺς ὀργανισμούς, γιὰ τὴ χρηματοδότηση παραγωγικῶν ἐπενδύσεων, οἱ ὁποῖες πραγματοποιοῦνται στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ αὐτοῦ τοῦ νόμου.

2. Τὰ ποσοστὰ ἐπιδοτήσεως γιὰ τὶς περιπτώσεις α, γ καὶ δ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου μπορεῖ νὰ φτάνουν στὴν περιοχὴ Β μέχρι τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%) καὶ στὴν περιοχὴ Γ μέχρι πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) τοῦ συνομολογούμενου ἐπιτοκίου τῶν ὁμολογιακῶν δανείων ἢ τραπεζικῶν δανείων ἢ πιστώσεων γιὰ τὴ χρηματοδότηση ἐπενδύσεων.

3. Γιὰ τὶς μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ πραγματοποιοῦν παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ, ἡ ἐπιδότηση μπορεῖ νὰ φτάνει μέχρι τὸ ποσοστὸ σαράντα τοῖς ἑκατὸ (40%) τοῦ συνομολογούμενου ἐπιτοκίου τῶν ὁμολογιακῶν δανείων ἢ τραπεζικῶν δανείων ἢ πιστώσεων.

4. Γιὰ τὶς ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις, ποὺ πραγματοποιοῦν παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἡ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου μπορεῖ νὰ φτάνει μέχρι τὸ ποσοστὸ τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%) γιὰ τὴν περιοχὴ Β καὶ μέχρι πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) γιὰ τὴν περιοχὴ Γ τοῦ συνομολογούμενου ἐπιτοκίου τῶν ὁμολογιακῶν δανείων ἢ τραπεζικῶν δανείων ἢ πιστώσεων. Γιὰ τὰ παραδοσιακὰ ἢ διατηρητέα κτίσματα, ἡ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου μπορεῖ νὰ φτάνει μέχρι τὸ ποσοστὸ πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) τοῦ συνομολογούμενου ἐπιτοκίου τῶν δανείων ἢ πιστώσεων γιὰ τὴ χρηματοδότηση ἀναπαλαιώσεως, ἀναστηλώσεως ἢ μετασκευῆς τῶν κτισμάτων αὐτῶν γιὰ τουριστικὴ ἐκμετάλλευση, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν περιοχὴ (Α, Β ἢ Γ) ποὺ βρίσκεται τὸ κτίσμα.

5. Ἡ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου καλύπτει χρονικὴ περίοδο μέχρι ἕξι χρόνια ἀπὸ τὴ συνομολόγηση τοῦ δανείου ἢ τῆς πιστώσεως καὶ μέχρι δέκα χρόνια ἀπὸ τὴ λήξη τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν ὁμολογιακῶν δανείων, τὰ ὁποῖα ἐκδίδονται σὲ δημόσια ἐγγραφή.

6. Μὲ τὶς Πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ποὺ ἀναφέρονται στὶς παραγράφους 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 6 αὐτοῦ τοῦ νόμου ὁρίζονται μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ διαδικασία, μέσα στὰ ὅρια τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ καὶ τὰ ἀνώτατα ποσοστὰ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

7. Τὰ ἀνώτατα ποσοστὰ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 11 τοῦ Ν.Δ. 1312/1972, τὸ ἄρθρο 8 τοῦ Ν. 289/1976 καὶ τὸ ἄρθρο 11 τοῦ Ν. 849/1978, προσαυξάνονται κατὰ ποσοστὸ πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν Ε περιοχὴ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 289/1976 καὶ κατὰ τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%) γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες στὴ Δ περιοχὴ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 1312/1972, τόσο γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις ποὺ ἔχουν ὑπαχθεῖ στὶς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω νόμων ὅσο καὶ γι' αὐτὲς ποὺ θὰ ὑπαχθοῦν. Τὰ ἀνωτέρω ποσοστὰ αὐξήσεως μπορεῖ νὰ τροποποιοῦνται μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ποὺ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ποσοστὰ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίων ποὺ ἔχουν καθορισθεῖ μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ ποὺ ἔχουν ἐκδοθεῖ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ τοῦ νόμου, προσαυξάνονται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσοστά, χωρὶς νὰ χρειάζεται ἡ ἔκδοση τροποποιητικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ. Οἱ διατάξεις αὐτῆς τῆς παραγράφου ἰσχύουν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1980 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985.

Ἄρθρο 10.

Προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὶ γιὰ τὴν παροχὴ ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου.

1. Οἱ ἐπιχορηγήσεις καὶ ἐπιδοτήσεις ἐπιτοκίου δίνονται μὲ τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις:

α. Ἡ ἔναρξη τῆς ἐπενδύσεως ἢ τῆς μετεγκαταστάσεως πρέπει νὰ πραγματοποιηθεῖ μετὰ τὴν ὑποβολὴ καὶ παραλαβὴ ἀπὸ τὴν ἁρμόδια Ὑπηρεσία τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἄρθρου 12 αὐτοῦ τοῦ νόμου μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά. Κατ' ἐξαίρεση ἡ κτήση τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἡ παραγγελία καινούργιου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ καὶ νωρίτερα.

β. Οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἐπιχορηγοῦνται ἢ ἐπιδοτοῦνται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μεταλλευτικές, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καλύπτουν μὲ δάνεια καὶ πιστώσεις ἢ καὶ μὲ ἐπιχορηγήσεις, ποσοστὸ τῆς συνολικῆς δαπάνης τῆς ἐπενδύσεως μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἑβδομήντα τοῖς ἑκατὸ (70%) γιὰ τὴν Α περιοχή, ἑβδομήντα πέντε τοῖς ἑκατὸ (75%) γιὰ τὴν Β περιοχὴ καὶ ὀγδόντα τοῖς ἑκατὸ (80%) γιὰ τὴν Γ περιοχή. Γιὰ τὴν ἀναπαλαίωση, ἀναστήλωση ἢ μετασκευὴ παραδοσιακῶν ἢ διατηρητέων κτισμάτων γιὰ τουριστικὴ ἐκμετάλλευση, τὸ ποσοστὸ αὐτὸ ὁρίζεται σὲ ὀγδόντα πέντε τοῖς ἑκατὸ (85%) τῆς δαπάνης, ἀνεξάρτητα ἀπὸ περιοχή.

γ. Οἱ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καλύπτουν συνολικὰ μὲ δάνεια καὶ πιστώσεις ἢ καὶ μὲ ἐπιχορηγήσεις, ποσοστὸ τῆς συνολικῆς δαπάνης τῆς ἐπενδύσεως μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ ἑβδομήντα πέντε τοῖς ἑκατὸ (75%).

2. Τὰ παραπάνω ποσοστὰ ὑπολογίζονται στὴ συνολικὴ ἀξία τῆς παραγωγικῆς ἐπενδύσεως, ὅπως ὁρίζεται μὲ τὴν ἐγκριτικὴ ἀπόφαση τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 αὐτοῦ τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ ληφθεῖ ὑπόψη ὁ περιορισμὸς τῆς παραγράφου 5 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Στὴ συνολικὴ αὐτὴ ἀξία προστίθεται καὶ ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου, τοῦ ἀπαραίτητου γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Ἡ ἀξία τῆς ἐπενδύσεως ποὺ ἐπιχορηγεῖται ἢ ἐπιδοτεῖται, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, πρέπει νὰ φτάνει τουλάχιστον σὲ πέντε ἑκατομμύρια (5.000.000) δραχμὲς στὴν περίπτωση ἱδρύσεως ἐπιχειρήσεων καὶ σὲ τρία ἑκατομμύρια (3.000.000) δραχμὲς τουλάχιστον στὶς περιπτώσεις ἐπεκτάσεως ἢ ἐκσυγχρονισμοῦ ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν εἰδικῶν ἐπενδύσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ὡς καὶ γιὰ τὴν ἀγορὰ τυποποιημένου βιοτεχνικοῦ κτιρίου ἢ βιοτεχνικοῦ ἐργαστηρίου σὲ πολυόροφο βιοτεχνικὸ κτίριο. Ἡ ἀξία τῆς ἐπενδύσεως γιὰ τὴν ἀναπαλαίωση, ἀναστήλωση ἢ μετασκευὴ παραδοσιακῶν ἢ διατηρητέων κτισμάτων γιὰ τουριστικὴ ἐκμετάλλευση, ὡς καὶ ἡ δαπάνη μετεγκαταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν περιπτώσεων α καὶ β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου, πρέπει νὰ φτάνουν τουλάχιστον σὲ ἕνα ἑκατομμύριο (1.000.000) δραχμές.

4. Γιὰ τὶς ἐπιχορηγήσεις ἐπενδύσεων τοῦ ἄρθρου 6 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἀπαιτεῖται νὰ συντρέχουν οἱ ἑξῆς πρόσθετες προϋποθέσεις:

α. Μὲ τὴν ἐπιχορηγούμενη ἐπένδυση πρέπει νὰ δημιουργοῦνται δέκα τουλάχιστο μόνιμες θέσεις, ἀπασχολήσεως γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν περιπτώσεων α (ἐκτὸς τῶν θερμοκηπίων), β, δ καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου. Κατ' ἐξαίρεση, γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις, οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν ἐποχιακά, θεωρεῖται ὡς θέση μόνιμης ἀπασχολήσεως ἡ ἀπασχόληση γιὰ τρεῖς τουλάχιστο μῆνες τὸ χρόνο. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τῆς συνολικῆς ἐπιχορηγήσεως κάθε ἐπενδύσεως ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνώτερο ποσὸ ἐπενδύσεως γιὰ κάθε δημιουργούμενη νέα θέση μόνιμης ἀπασχολήσεως, τὸ ποσὸ τῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) δραχμῶν γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τῶν περιπτώσεων α, β καὶ δ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου. Στὶς ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις, τὸ ἀναγνωριζόμενο ἀνώτερο ποσὸ ἐπενδύσεως γιὰ κάθε δημιουργούμενη νέα θέση μόνιμης ἀπασχολήσεως ὁρίζεται σὲ τρία ἑκατομμύρια (3.000.000) δραχμές. Στὴν περίπτωση γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ γιὰ ἀναπαλαίωση, ἀναστήλωση ἢ μετασκευὴ παραδοσιακῶν ἢ διατηρητέων κτισμάτων γιὰ τουριστικὴ ἐκμετάλλευση, δὲν ἰσχύουν οἱ περιορισμοὶ τῶν θέσεων μόνιμης ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπενδύσεως γιὰ κάθε θέση ἀπασχολήσεως.

β. Γιὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν περιπτώσεων α, β, δ καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ νόμου πρέπει ἡ σχετικὴ ἐπένδυση νὰ συμβάλει στὴ διατήρηση δέκα τουλάχιστο μόνιμων θέσεων ἀπασχολήσεως. Ἡ διατήρηση τῶν θέσεων μόνιμης ἀπασχολήσεως βεβαιώνεται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας. Τὸ ἀναγνωριζόμενο ἀνώτερο ποσὸ ἐπενδύσεως γιὰ κάθε διατηρούμενη θέση μόνιμης ἀπασχολήσεως ὁρίζεται σὲ δύο ἑκατομμύρια (2.000.000) δραχμές.

5. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐπενδύσεων, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις, ὡς ἀνώτερη ἀξία τῶν κάθε εἴδους κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ἀναγνωρίζεται τὸ ποσὸ τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν γιὰ κάθε κυβικὸ μέτρο ὄγκου κατασκευῆς. Γιὰ τὸν ὑπολογισμὸ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐπενδύσεων τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ἀναγνωρίζεται ἀνώτερο ποσὸ ἐπενδύσεων γιὰ κάθε κρεβάτι, ἀνάλογα μὲ τὸ εἶδος τοῦ καταλύματος καὶ τὴ λειτουργικὴ τάξη τῆς ἐπιχειρήσεως. Τὸ ποσὸ αὐτὸ ὁρίζεται καὶ μπορεῖ νὰ ἀναπροσαρμόζεται κάθε δύο χρόνια μὲ κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

6. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μπορεῖ νὰ ἀναπροσαρμόζονται κάθε δύο χρόνια τὰ ποσὰ ποὺ ἀναφέρονται στὶς παραγράφους 3 καὶ 4 ὡς καὶ στὸ πρῶτο ἐδάφιο τῆς παραγράφου 5 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρο 11.

Ὅροι παροχῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου.

1. Οἱ ἐπιχειρήσεις στὶς ὁποῖες δίνεται ἐπιχορήγηση γιὰ ἐπενδύσεις δὲν δικαιοῦνται νὰ δημιουργήσουν ἀφορολόγητη ἔκπτωση γιὰ τὶς ἐπενδύσεις αὐτές.

2. Στὴν ἐπένδυση γιὰ ἀνανέωση πάγιων στοιχείων δὲν μπορεῖ νὰ δοθεῖ ἐπιχορήγηση ἢ ἐπιδότηση, μὲ βάση τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐφόσον τὰ ἀνανεούμενα πάγια στοιχεῖα ἔχουν ἤδη ἐπιχορηγηθεῖ ἢ ἐπιδοτηθεῖ μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις προηγούμενων νόμων ἢ αὐτοῦ τοῦ νόμου καὶ ἐφόσον ἡ ἐπένδυση γιὰ τὴν ἀνανέωση πραγματοποιεῖται πρὶν ἀπὸ τὴ συμπλήρωση μιᾶς πενταετίας ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐπενδύσεως ποὺ ἔχει ἐπιχορηγηθεῖ ἢ ἐπιδοτηθεῖ.

3. Ἐπενδύσεις, οἱ ὁποῖες ἐπιχορηγοῦνται ἢ ἐπιδοτοῦνται ἀπὸ ἄλλες πηγὲς δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιχορηγηθοῦν ἢ ἐπιδοτηθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου.

Ἄρθρο 12.

Διαδικασία παροχῆς ἐπιχορηγήσεων καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου.

1. Γιὰ νὰ πάρουν ἐπιχορήγηση ἢ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου οἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νὰ ὑποβάλουν αἴτηση ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα δικαιολογητικὰ στὴν Ὑπηρεσία Ἰδιωτικῶν Ἐπενδύσεων ἢ μέσω τῶν Τοπικῶν Ὑπηρεσιῶν Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ. Εἰδικὰ ἡ αἴτηση τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου πρέπει νὰ ὑποβληθεῖ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985.

2. Μὲ κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, οἱ ὁποῖες δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζονται τὰ σχετικὰ μὲ τὴν αἴτηση καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τὰ ὁποῖα τὴ συνοδεύουν, τὰ σχετικὰ μὲ τὴν τεχνικοοικονομικὴ προμελέτη, ὡς καὶ κάθε ἄλλη διαδικαστικὴ ἢ ἄλλης φύσεως λεπτομέρεια γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου.

3. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ συνιστᾶται στὸ Ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπή, μὲ τὶς ἑξῆς ἁρμοδιότητες:

α. Γνωμοδότηση σὲ θέματα ποὺ ἔχουν ἰδιαίτερη σημασία γιὰ τὴ χάραξη τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς στὸν τομέα τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων, μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ.

β. Διαπίστωση τῆς ὑπάρξεως, σὲ κάθε συγκεκριμένη περίπτωση ἐπενδύσεων, τῶν προϋποθέσεων γιὰ τὴν ὑπαγωγὴ τῆς ἐπενδύσεως στὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου.

γ. Αἰτιολογημένη γνωμοδότηση στὸν Ὑπουργὸ Συντονισμοῦ γιὰ τὰ ὀφέλη ποὺ προκύπτουν γιὰ τὴν Οἰκονομία ἀπὸ τὴν ὑπαγωγὴ κάθε περιπτώσεως ἐπενδύσεως στὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, ὡς καὶ γιὰ τὸ ὕψος τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου σὲ κάθε περίπτωση.

4. Ἡ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται ἀπὸ τὸν Γενικὸ Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ὡς Πρόεδρο καὶ ἀπὸ τὰ ἑξῆς μέλη: Ἀπὸ ἕνα ἀνώτατο ἢ ἀνώτερο ὑπάλληλο τῶν Ὑπουργείων (1) Συντονισμοῦ (2) Οἰκονομικῶν καὶ (3) Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, (4) ἀπὸ ἕναν ὑπάλληλο τῆς Ἑλληνικῆς Τράπεζας Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΤΒΑ), (5) ἀπὸ ἕναν ὑπάλληλο μιᾶς ἄλλης Τράπεζας Ἐπενδύσεων, (6) ἀπὸ ἕναν ἀνώτατο ἢ ἀνώτερο ὑπάλληλο τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ (7) τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος (ΑΤΕ), (8) ἀπὸ ἕναν ἀνώτατο ἢ ἀνώτερο τεχνικὸ ὑπάλληλο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ (ΕΟΤ), (9) ἀπὸ ἕνα μέλος τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν, (10) τοῦ Συνδέσμου Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ (11) τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, (12) ἀπὸ ἕνα πρόσωπο εἰδικευμένο σὲ θέματα βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων, (13) ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο τῆς Ὑπηρεσίας Ἰδιωτικῶν Ἐπενδύσεων, (14) ἀπὸ ἕνα ἀνώτατο ἢ ἀνώτερο ὑπάλληλο τῆς Ὑπηρεσίας Περιφερειακῆς Πολιτικῆς καὶ Ἀναπτύξεως τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ καὶ (15) ἀπὸ τὸ Διευθυντὴ Πολιτιστικῶν Κτιρίων καὶ Ἀναστηλώσεως Νεωτέρων Μνημείων τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν. Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας τῆς Ἑλλάδος μετέχουν στὴ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ὅταν συζητοῦνται θέματα γεωργικῶν βιομηχανιῶν καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὅταν συζητοῦνται θέματα τουριστικῶν ἐπενδύσεων. Ἐπίσης, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων μετέχει στὴ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ὅταν συζητοῦνται θέματα μεταλλευτικῶν ἐπενδύσεων. Τὸν Πρόεδρο ὅταν ἀπουσιάζει, κωλύεται ἢ λείπει, ἀναπληρώνει ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας. Ὅταν ἀπουσιάζουν καὶ οἱ δύο, στὴ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος δημόσιος ὑπάλληλος. Στὴ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ συμμετέχει χωρὶς ψῆφο ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς Παρέδρους, ποὺ ὑπηρετοῦν στὸ γραφεῖο αὐτό. Μὲ τὴν ἴδια Ὑπουργικὴ ἀπόφαση ὁρίζονται ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, οἱ εἰσηγητές, ὡς καὶ ὁ γραμματέας μὲ τὸ βοηθό του. Ἡ Ἐπιτροπὴ βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν εἶναι παρόντες ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτής του καὶ τὰ μισὰ τουλάχιστο μέλη καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφία. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Ὡς εἰσηγητὲς χωρὶς ψῆφο παρίστανται ὑπάλληλοι τῆς Ὑπηρεσίας Ἰδιωτικῶν Ἐπενδύσεων τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ ἢ ἄλλα πρόσωπα τὰ ὁποῖα καλοῦνται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Ὑπηρεσία Ἰδιωτικῶν Ἐπενδύσεων μποροῦν νὰ ζητοῦν ἀπόψεις διαφόρων ἁρμοδίων φορέων. Ὁ Πρόεδρος τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς δικαιοῦται νὰ καλεῖ τὸ νόμιμο ἐκπρόσωπο τῆς ἐπιχειρήσεως γιὰ τὴν παροχὴ διευκρινίσεων σχετικὰ μὲ τὴν προτεινόμενη ἐπένδυση.

5. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ ὁρίζεται ἡ διαδικασία λειτουργίας τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

6. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ μετὰ ἀπὸ γνώμη τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου μπορεῖ νὰ συσταθοῦν:

α. Εἰδικὰ ἐπταμελῆ Τμήματα τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς στὰ ὁποῖα μεταβιβάζονται μὲ τὴ συστατικὴ ἀπόφαση τὸ σύνολο ἢ μέρος τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἀναφέρονται στὶς περιπτώσεις β καὶ γ τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Τὰ ἀντικείμενα τῶν ἁρμοδιοτήτων ποὺ μπορεῖ νὰ μεταβιβάζονται στὰ Τμήματα αὐτὰ εἶναι οἱ ἐπενδύσεις σὲ γεωργικὲς βιομηχανίες, οἱ ἐπενδύσεις στὸν τουρισμὸ καὶ οἱ εἰδικὲς ἐπενδύσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 7 αὐτοῦ τοῦ νόμου. Κάθε τμῆμα ἀπαρτίζεται τουλάχιστον ἀπὸ πέντε ἀπὸ τὰ τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμπληρώνεται μὲ ἄλλα πρόσωπα, εἰδικευμένα σὲ θέματα τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Τμήματος. Μέλη τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ ἀναπληρωτές τους ἢ

ἄλλα πρόσωπα μπορεῖ νὰ μετέχουν σὲ περισσότερα ἀπὸ ἕνα Τμήματα.

β. Ἐπταμελεῖς Περιφερειακὲς Ἐπιτροπὲς στὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ μεταβιβάζεται τὸ σύνολο ἢ μέρος τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ ἀναφέρονται στὶς περιπτώσεις β καὶ γ τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, γιὰ ἐπενδύσεις ποὺ πραγματοποιοῦνται μέσα σὲ ὁρισμένη περιφέρεια. Οἱ Περιφερειακὲς Ἐπιτροπὲς συγκροτοῦνται ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν ἀποκεντρωμένων Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας καὶ Γεωργίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Τράπεζας Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΤΒΑ), ἀπὸ ἕναν ἐκπρόσωπο συλλογικοῦ ὀργάνου παραγωγικῆς τάξεως καὶ ἀπὸ ἕνα πρόσωπο εἰδικευμένο σὲ θέματα ἐπενδύσεων.

γ. Μὲ τὶς ἴδιες ἢ μεταγενέστερες ἀποφάσεις ὁρίζονται ἡ διαδικασία λειτουργίας τῶν παραπάνω Εἰδικῶν Τμημάτων καὶ Περιφερειακῶν Ἐπιτροπῶν, οἱ πρόεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωτές τους, ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ μέλη, οἱ εἰσηγητὲς καὶ οἱ γραμματεῖς μὲ τοὺς βοηθούς τους.

7. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου καὶ τοῦ Παρέδρου, τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῶν γραμματέων τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν Τμημάτων τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ὁρίζεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 754/1978, «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ., ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων». Ἡ προβλεπόμενη γιὰ κάθε οἰκονομικὸ ἔτος δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τὴν καταβολὴ τῶν παραπάνω ἀμοιβῶν ἐγγράφεται στὸν Προϋπολογισμὸ Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

Ἄρθρο 13.

Καταβολή, ἔλεγχος καὶ ἀνάκληση ἐπιχορηγήσεων καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου.

1. Ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως ἀπὸ τὸ Δημόσιο πραγματοποιεῖται σὲ δόσεις, ἀνάλογα μὲ τὴν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπενδύσεως καὶ μετὰ ἀπὸ ἔλεγχο καὶ τὴ διαπίστωση ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὄργανα ὅτι ὁ ἐπενδυτὴς συμμορφώθηκε μὲ τοὺς ὅρους καὶ τὶς προϋποθέσεις τῆς ἐγκριτικῆς πράξεως.

Ἡ τελευταία δόση, ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατώτερη ἀπὸ ποσοστὸ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸ (20%) τῆς συνολικῆς ἐπιχορηγήσεως, καταβάλλεται τὸ ἀργότερο μέσα σ' ἕνα χρόνο ἀπὸ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐπενδύσεως καὶ μετὰ ἀπὸ ἐπιτόπιο ἔλεγχο ἀπὸ τὰ ἁρμόδια ὄργανα, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ἡ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου καὶ ἡ συμμόρφωση τοῦ δικαιούχου μὲ τοὺς ὅρους καὶ τὶς προϋποθέσεις τῆς ἐγκριτικῆς πράξεως.

2. Μὲ κοινὲς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ποὺ δημοσιεύονται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζονται ἡ διαδικασία καταβολῆς τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ τῆς ἐπιδοτήσεως τοῦ ἐπιτοκίου, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ καὶ τὰ ἁρμόδια ὄργανα ἐλέγχου.

3. Ἡ προβλεπόμενη γιὰ κάθε οἰκονομικὸ ἔτος δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τὴν καταβολὴ ἐπιχορηγήσεων καὶ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου αὐτοῦ τοῦ νόμου ἐγγράφεται στὸν Προϋπολογισμὸ τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

4. Ἐφόσον διαπιστωθεῖ ὅτι ὑπάρχουν παραλείψεις ἢ ὅτι ὁ δικαιοῦχος δὲν συμμορφώθηκε μὲ τοὺς ὅρους τῶν ἐγκριτικῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, μὲ ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, μετὰ ἀπὸ γνώμη τῆς ἁρμόδιας κατὰ περίπτωση Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 12 αὐτοῦ τοῦ νόμου, δὲν καταβάλλεται ἡ τελευταία δόση τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ οἱ ὑπολειπόμενες δόσεις τῆς ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου. Μὲ τὴν ἴδια διαδικασία ἡ ἀπόφαση γιὰ τὴν παροχὴ ἐπιχορηγήσεως ἢ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου μπορεῖ νὰ ἀνακληθεῖ καὶ νὰ διαταχθεῖ ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἐπιστροφὴ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπιδοτήσεως τοῦ ἐπιτοκίου ποὺ ἔχει καταβληθεῖ. Γιὰ τὴν εἴσπραξη τοῦ παραπάνω ποσοῦ ἐφαρμόζεται ἡ νομοθεσία γιὰ τὴν εἴσπραξη τῶν δημοσίων ἐσόδων. Οἱ σχετικὲς ἀποδείξεις καταβολῆς ἀπὸ τὸ Δημόσιο τῆς ἐπιχορηγήσεως καὶ ἐπιδοτήσεως τοῦ ἐπιτοκίου ἀποτελοῦν τίτλο γιὰ τὴ βεβαίωση τοῦ χρέους ἀπὸ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο. Γιὰ τὴν εἴσπραξη τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιο ἐφαρμόζεται ἀναλογικὰ καὶ ἡ διάταξη τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 542/1977 «περὶ τροποποιήσεως, ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὁποίας ἐπεκτείνεται καὶ στοὺς διαχειριστὲς προσωπικῶν ἑταιρειῶν, ἑταιρειῶν περιωρισμένης εὐθύνης καὶ συνεταιρισμῶν ὡς καὶ στοὺς ἐκκαθαριστὲς νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρο 14.

Φορολογικὴ μεταχείριση τῶν ἐπιχορηγήσεων καὶ τῶν ἐπιδοτήσεων ἐπιτοκίου.

1. Οἱ ἐπιχορηγήσεις καὶ ἐπιδοτήσεις ἐπιτοκίου, ποὺ καταβάλλονται μὲ βάση τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου ἢ δικαίωμα καὶ κάθε ἄλλη ἐπιβάρυνση σὲ ὄφελος τοῦ Δημοσίου, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ ὁποιουδήποτε τρίτου.

2. Τὸ ποσὸ ἐπιδοτήσεως ἐπιτοκίου ποὺ εἰσπράττει ἡ ἐπιχείρηση, μειώνει τὸ ποσὸ τῶν χρεωστικῶν τόκων, ποὺ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως γιὰ νὰ ὑπολογισθοῦν τὰ καθαρὰ κέρδη ποὺ φορολογοῦνται.

3. Τὸ ποσὸ ἐπιχορηγήσεως ποὺ εἰσπράττει ἡ ἐπιχείρηση, μὲ βάση τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 7 αὐτοῦ τοῦ νόμου, μειώνει τὸ ποσὸ τῶν δαπανῶν μισθοδοσίας, ποὺ ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως γιὰ νὰ ὑπολογισθοῦν τὰ καθαρὰ κέρδη ποὺ φορολογοῦνται.

Ἄρθρο 15.

Διαιτησία.

Διαφορὲς ποὺ μπορεῖ νὰ δημιουργηθοῦν μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἐπενδυτῆ, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στὴν ἑρμηνεία ἢ στὰ ἐνδεχόμενα κενὰ τῆς ἐγκριτικῆς πράξεως, λύνονται μὲ διαιτησία ποὺ ὁρίζεται στὴν πράξη αὐτή, κατὰ παρέκκλιση ἀπὸ τὶς διατάξεις ποὺ ἰσχύουν γιὰ τὶς διαιτησίες τοῦ Δημοσίου. Ὁ διαιτητὴς τοῦ Δημοσίου ὁρίζεται μὲ κοινὴ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Φορολογικὰ Κίνητρα.

Ἄρθρο 16.

Ἀφορολόγητες ἐκπτώσεις.

1. Βιομηχανικές, βιοτεχνικὲς καὶ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις ἐγκατεστημένες μέχρι τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου στὴν περιοχὴ Α τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ποὺ θὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος αὐτοῦ τοῦ νόμου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985 νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις γιὰ τὴν ἐπέκταση ἢ τὸν ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐγκαταστάσεών τους, μέσα στὸν ἐργοστασιακό τους χῶρο, δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τους ποσοστὸ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸ (20%) τῆς ἀξίας τῶν δαπανῶν, ποὺ πραγματοποιοῦνται γιὰ τὶς ἐπενδύσεις αὐτές, ἐφόσον δὲν αὐξάνεται σημαντικὰ τὸ προσωπικὸ ποὺ ἀπασχολεῖται σ' αὐτὲς καὶ ἐφόσον λάβουν τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες κάθε φορὰ σχετικὲς διατάξεις. Τὸ ποσὸ τῆς ἐκπτώσεως σὲ κάθε διαχειριστικὴ περίοδο, δὲν μπορεῖ νὰ περάσει τὸ ποσοστὸ τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%) τῶν κερδῶν, ὅπως ὁρίζονται στὸ ἄρθρο 17 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

2. Βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες ἢ μεταφέρονται ἢ ἱδρύονται στὴν περιοχὴ Β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ποὺ θὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος αὐτοῦ τοῦ νόμου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985 νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις, δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τους ποσοστὸ πενήντα τοῖς ἑκατὸ (50%) τῆς ἀξίας τῶν δαπανῶν ποὺ πραγματοποιοῦνται γιὰ τὶς ἐπενδύσεις αὐτὲς καὶ ἐφ' ὅσον λάβουν

τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες κάθε φορὰ σχετικὲς διατάξεις. Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τους καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ποὺ θὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος αὐτοῦ τοῦ νόμου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985 παραγωγικὲς ἐπενδύσεις γιὰ ἐπέκταση καὶ ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐγκαταστάσεών τους. Τὸ ποσὸ τῆς ἐκπτώσεως σὲ κάθε διαχειριστικὴ περίοδο, δὲν μπορεῖ νὰ περάσει τὸ ποσοστὸ ἑξήντα τοῖς ἑκατὸ (60%) τῶν κερδῶν, ὅπως ὁρίζονται στὸ ἄρθρο 17 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

3. Βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες ἢ μεταφέρονται ἢ ἱδρύονται στὴν περιοχὴ Γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ποὺ θὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος αὐτοῦ τοῦ νόμου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985 νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις, δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τους, ποσοστὸ ὀγδόντα τοῖς ἑκατὸ (80%) τῆς ἀξίας τῶν δαπανῶν, ποὺ πραγματοποιοῦνται γιὰ τὶς ἐπενδύσεις αὐτές. Τὸ ποσοστὸ αὐτὸ δικαιοῦνται νὰ ἐκπέσουν ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τους καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 3 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ποὺ θὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος του μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985 παραγωγικὲς ἐπενδύσεις γιὰ ἐπέκταση καὶ ἐκσυγχρονισμὸ τῶν ἐγκαταστάσεών τους ὡς καὶ οἱ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες ἢ μεταφέρονται ἢ ἱδρύονται στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ποὺ θὰ πραγματοποιήσουν ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς ἰσχύος του μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985 νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ. Τὸ ποσὸ τῆς ἐκπτώσεως σὲ κάθε διαχειριστικὴ χρήση, δὲν μπορεῖ νὰ περάσει τὸ ποσοστὸ ἐνενήντα τοῖς ἑκατὸ (90%) τῶν κερδῶν, ὅπως ὁρίζονται στὸ ἄρθρο 17 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

4. Βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις ἐγκατεστημένες στὶς περιοχὲς Α ἢ Β, ποὺ πραγματοποιοῦν νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὴν περιοχὴ Γ, ὡς καὶ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Α, ποὺ πραγματοποιοῦν νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ καὶ μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Β ποὺ πραγματοποιοῦν νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὴν περιοχὴ Γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀπὸ τὴν ἔναρξη ἰσχύος του μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985, δικαιοῦνται μὲ τὶς ἴδιες προϋποθέσεις νὰ πραγματοποιοῦν τὶς ἐκπτώσεις ποὺ προβλέπονται στὴν παράγραφο 3 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη τους, ποὺ προκύπτουν στὴν Α ἢ Β περιοχή, ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση, ἐφόσον: (α) Πραγματοποιοῦν νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὴ βιομηχανία καὶ βιοτεχνία στὴν περιοχὴ Γ ἢ στὰ μεταλλεῖα στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ, ἢ (β) μετέχουν μὲ ποσὸ τουλάχιστο πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) δραχμῶν στὴν ἵδρυση ἢ στὴν ἐπέκταση ὑφιστάμενης βιομηχανικῆς ἢ βιοτεχνικῆς ἐπιχειρήσεως στὴν περιοχὴ Γ ἢ μεταλλευτικῆς ἐπιχειρήσεως στὶς περιοχὲς Β ἢ Γ. Ἡ ἀφορολόγητη ἔκπτωση, ποὺ πραγματοποιεῖ ἡ ἐπιχείρηση τῆς περιοχῆς Α ἢ Β ὑπολογίζεται στὴν ἀξία τῆς ἐπενδύσεως ποὺ ἀναλογεῖ μὲ βάση τὸ ποσοστὸ τῆς συμμετοχῆς της καὶ μὲ τὸ ποσοστὸ ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὴν περιοχὴ ποὺ πραγματοποιεῖται ἡ ἐπένδυση καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περάσει τὸ ποσὸ τοῦ κεφαλαίου ποὺ εἰσφέρει. Γιὰ τὴν ἀξία τῆς ἐπενδύσεως αὐτῆς δὲν δικαιοῦται νὰ πραγματοποιήσει ἀφορολόγητη ἔκπτωση καὶ ἡ ἐπιχείρηση ἡ ἐγκατεστημένη στὴν περιοχὴ ὅπου πραγματοποιεῖται ἡ ἐπένδυση.

5. Οἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὶς γεωργικὲς βιομηχανικὲς ἢ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένες στὴν περιοχὴ Α καὶ πραγματοποιοῦν νέες παραγωγικὲς ἐπενδύσεις στὴ γεωργικὴ βιομηχανία ἢ βιοτεχνία στὴν περιοχὴ Β τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖ πρώτη ὕλη ποὺ παράγεται στὴν περιοχὴ Β.

Ἄρθρο 17.

Προϋποθέσεις πραγματοποιήσεως ἀφορολόγητων ἐκπτώσεων.

1. Οἱ ἐκπτώσεις τοῦ ἄρθρου 16 πραγματοποιοῦνται μὲ τὶς ἑξῆς προϋποθέσεις:

α. Πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη ποὺ δηλώνονται μὲ τὴν ἀρχικὴ δήλωση φόρου εἰσοδήματος καὶ προέρχονται ἀπὸ τὶς βιομηχανικές, βιοτεχνικὲς καὶ μεταλλευτικὲς δραστηριότητες τῶν ἐπιχειρήσεων μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν κρατήσεων γιὰ τὸ σχηματισμὸ τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ καὶ τῶν κερδῶν ποὺ πράγματι διανέμονται ἀπὸ τὴν ἀνώνυμη ἑταιρεία ἢ τὸ συνεταιρισμὸ ὡς καὶ τῶν ἀπολήψεων στὶς περιπτώσεις προσωπικῶν ἑταιρειῶν καὶ ἑταιρειῶν περιορισμένης εὐθύνης ἢ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων.

β. Πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς διαχειριστικῆς χρήσεως ποὺ ἔγινε ἡ ἐπένδυση. Ἂν δὲν πραγματοποιηθοῦν κέρδη στὴ διαχειριστικὴ αὐτὴ χρήση ἢ αὐτὰ ποὺ ὑπάρχουν δὲν ἐπαρκοῦν, ἡ ἔκπτωση πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὰ κέρδη τῶν ἀμέσως ἑπόμενων στὴ σειρὰ διαχειριστικῶν χρήσεων, μέχρι νὰ καλυφθοῦν τὰ ποσοστὰ τῆς ἀξίας τῶν ἐπενδύσεων, ποὺ ὁρίζονται στὸ ἄρθρο 16 καὶ πάντως ὄχι μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1990.

γ. Ἐμφανίζονται σὲ χωριστοὺς λογαριασμοὺς τῶν βιβλίων τῆς ἐπιχειρήσεως.

δ. Ἡ ἐπιχείρηση τηρεῖ βιβλία τέταρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων.

2. Γιὰ τὶς βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις, ποὺ τηροῦν βιβλία πρώτης, δεύτερης ἢ τρίτης κατηγορίας τοῦ Κώδικα Φορολογικῶν Στοιχείων, οἱ ἐκπτώσεις ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη πραγματοποιοῦνται μόνο ἀπὸ τὰ καθαρὰ κέρδη, ποὺ δηλώνονται μὲ τὴν ἀρχικὴ δήλωση καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν ἀπολήψεων.

3. Στὶς περιπτώσεις ἐπιχειρήσεων μὲ περισσότερες δραστηριότητες, οἱ ἐκπτώσεις πραγματοποιοῦνται ἀπὸ τὰ κέρδη ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς βιομηχανικές, βιοτεχνικὲς καὶ μεταλλευτικὲς δραστηριότητές τους. Ἂν δὲν εἶναι δυνατὸς ὁ λογιστικὸς διαχωρισμὸς τῶν κερδῶν αὐτῶν γίνεται ἐπιμερισμὸς τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως μὲ βάση τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα κάθε δραστηριότητας.

4. Οἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως α τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὶς ἀφορολόγητες κρατήσεις ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὰ Ν.Δ. 1078/1971, Ν.Δ. 1313/1972 καὶ Ν.Δ. 331/1974 καὶ τοὺς Ν. 289/1976 καὶ Ν. 849/1978. Οἱ διατάξεις αὐτῆς τῆς παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ γιὰ τὶς ὑποθέσεις ποὺ ἐκκρεμοῦν στὶς Φορολογικὲς Ἀρχές, τὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρο 18.

Φορολογία τῶν ἐκπτώσεων.

1. Ἡ ἔκπτωση, ποὺ ἔχει πραγματοποιηθεῖ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 16 αὐτοῦ τοῦ νόμου προστίθεται στὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ φορολογεῖται, στὴ διαχειριστικὴ χρήση:

α. Ποὺ τὰ βιβλία τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ κριθοῦν ἀνειλικρινῆ, γιὰ τὸ ποσὸ τῆς ἐκπτώσεως ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴ χρήση αὐτή.

β. Ποὺ θὰ γίνει διανομὴ ἢ ἀνάληψη τῆς ἐκπτώσεως μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο, γιὰ τὸ ποσὸ ποὺ θὰ διανεμηθεῖ ἢ θὰ ἀναληφθεῖ.

γ. Ποὺ πωλήθηκαν τὰ πάγια περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἐφόσον ἡ πώληση ἔγινε πρὶν νὰ περάσουν πέντε χρόνια ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ ἀγοράσθηκαν τὰ στοιχεῖα αὐτά, γιὰ τὸ ποσὸ ποὺ ἡ ἔκπτωση ἀντιστοιχεῖ στὴν ἀξία τῶν πάγιων αὐτῶν στοιχείων.

Ἡ διάταξη τοῦ παραπάνω ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζεται ἂν ἡ ἐπιχείρηση ἀντικαταστήσει τὰ στοιχεῖα ποὺ πωλήθηκαν τὸ ἀργότερο μέσα σὲ ἕξι μῆνες ἀπὸ τὴ λήξη τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, ποὺ ἔγινε ἡ πώληση, μὲ νέα πάγια στοιχεῖα

ἴσης τουλάχιστον ἀξίας, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνουν τὶς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 3 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

δ. Ποὺ διαλύεται ἡ ἀτομικὴ ἐπιχείρηση ἢ ἡ ἑταιρεία, λόγω θανάτου τοῦ ἐπιχειρηματία ἢ μέλους τῆς ἑταιρείας.

2. Κατ' ἐξαίρεση ἡ ἔκπτωση ποὺ πραγματοποιήθηκε σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 16 αὐτοῦ τοῦ νόμου φορολογεῖται:

α. Σὲ περίπτωση ἀποχωρήσεως ἑταίρου, στὸ ὄνομά του, στὸ χρόνο τῆς ἀποχωρήσεώς του καὶ γιὰ τὸ ποσὸ ποὺ ἀναλογεῖ σ' αὐτόν, μὲ βάση τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς του στὴν ἑταιρεία.

β. Σὲ περίπτωση μεταβιβάσεως ἑταιρικῆς μερίδας, στὸ ὄνομα τοῦ μεταβιβάζοντος, στὸ χρόνο τῆς μεταβιβάσεως καὶ γιὰ τὸ ποσὸ ποὺ ἀναλογεῖ σ' αὐτόν, μὲ βάση τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς του στὴν ἑταιρεία.

γ. Σὲ περίπτωση ἀναλήψεως τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ ἑταῖρο, στὸ ὄνομα τοῦ ἀναλαμβάνοντος, στὸ χρόνο τῆς ἀναλήψεως καὶ γιὰ τὸ ποσὸ ποὺ ἀναλαμβάνεται ἀπ' αὐτόν.

δ. Σὲ περίπτωση θανάτου ἑνὸς ἑταίρου καὶ ἐφόσον ἡ ἑταιρεία συνεχίζεται μόνιμα μόνο μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἑταίρων, στὸ ὄνομα τοῦ κληρονομούμενου στὸ χρόνο τοῦ θανάτου καὶ γιὰ τὸ ποσὸ ποὺ ἀναλογεῖ σ' αὐτόν, μὲ βάση τὸ ποσοστὸ συμμετοχῆς του στὴν ἑταιρεία.

3. Οἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως δ τῆς παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγράφου 2 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὶς ἀφορολόγητες κρατήσεις ποὺ γίνονται μὲ βάση τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4002/1959, τοῦ Α.Ν. 147/1967, τοῦ Ν.Δ. 1078/1971, τοῦ Ν.Δ. 1313/1972, τοῦ Ν.Δ. 331/1974, τοῦ Ν. 289/1976 καὶ τοῦ Ν. 849/1978. Οἱ διατάξεις αὐτῆς τῆς παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ γιὰ τὶς ὑποθέσεις ποὺ ἐκκρεμοῦν στὶς Φορολογικὲς Ἀρχές, τὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια καὶ τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρο 19.

Ἀφορολόγητες ἐκπτώσεις ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων.

Στὶς ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ εἶναι ἐγκαταστημένες ἢ μεταφέρονται ἢ ἱδρύονται στὶς περιοχὲς Α, Β ἢ Γ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλογικὰ γιὰ τὶς ἐπενδύσεις ποὺ πραγματοποιοῦν σ' αὐτὲς τὶς περιοχές, οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 μέχρι καὶ 18 αὐτοῦ τοῦ νόμου, χωρὶς τοὺς περιορισμοὺς ποὺ ἀναφέρονται στὴν αὔξηση τοῦ προσωπικοῦ. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ἡ ἀφορολόγητη ἔκπτωση πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὰ κέρδη ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ ξενοδοχείου καὶ κυλικείου.

Ἄρθρο 20.

Πρόσθετη ἀπόσβεση.

1. Οἱ συντελεστὲς τῶν τακτικῶν ἀποσβέσεων, ποὺ ἰσχύουν κάθε φορά, τῶν πάγιων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, ποὺ ἀποκτοῦν οἱ ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1981, προσαυξάνονται μὲ τὰ ἑξῆς ποσοστά, ἀνάλογα μὲ τὴν περιοχὴ στὴν ὁποία πραγματοποιεῖται ἡ ἐπένδυση καὶ τὶς βάρδιες ἐργασίας:

Περιοχή	α. βάρδια	β. βάρδια	γ. βάρδια
Α	—	25%	50%
Β	25%	50%	75%
Γ	50%	100%	150%

Τὰ παραπάνω πρόσθετα ποσοστὰ ἀποσβέσεων ποὺ ἀφοροῦν τὴν περιοχὴ Β ἐφαρμόζονται καὶ γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τῆς παραγράφου 2, τὰ δὲ πρόσθετα ποσοστὰ ποὺ ἀφοροῦν τὴν περιοχὴ Γ ἐφαρμόζονται καὶ γιὰ τὶς ἐπιχειρήσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου. Γιὰ τὶς μεταλλευτικὲς ἐπιχειρήσεις τὶς ἐγκαταστημένες στὴν περιοχὴ Α ἐφαρμόζονται τὰ πρόσθετα ποσοστὰ τῆς περιοχῆς Α καὶ γιὰ τὶς ἐγκαταστημένες στὶς περιοχὲς Β καὶ Γ τὰ πρόσθετα ποσοστὰ τῆς περιοχῆς Γ.

2. Γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς παραπάνω παραγράφου ἀπαιτεῖται ἀπασχόληση στὴ δεύτερη βάρδια ἀριθμοῦ ἐργατῶν ποὺ ἀναλογεῖ σὲ μέσο ἐτήσιο ποσοστὸ τουλάχιστον ἑξήντα τοῖς ἑκατὸ (60%) αὐτῶν ποὺ ἀπασχολοῦνται στὴν πρώτη βάρδια καὶ ἐφόσον ἀπασχολεῖται καὶ τρίτη βάρδια ἀπαιτεῖται συνολικὰ στὴ δεύτερη καὶ τρίτη βάρδια ἀπασχόληση ἀριθμοῦ ἐργατῶν ποὺ ἀναλογεῖ σὲ μέσο ἐτήσιο ποσοστὸ τουλάχιστον ἐνενήντα τοῖς ἑκατὸ (90%) αὐτῶν ποὺ ἀπασχολοῦνται στὴν πρώτη βάρδια.

3. Οἱ συντελεστὲς τῶν τακτικῶν ἀποσβέσεων, ποὺ ἰσχύουν κάθε φορὰ τῶν πάγιων περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ ἀποκτοῦν οἱ ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1981, προσαυξάνονται μὲ τὰ ἑξῆς ποσοστά, ἀνάλογα μὲ τὴν περιοχὴ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ τοῦ νόμου, στὴν ὁποία πραγματοποιεῖται ἡ ἐπένδυση:

Περιοχή	Πρόσθετη ἀπόσβεση
Α	25%
Β	50%
Γ	100%

4. Οἱ διατάξεις αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἰσχύουν μέχρι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1990.

5. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1078/1971 «περὶ λήψεως φορολογικῶν καὶ ἄλλων τινῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως» καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως» ἐφαρμόζονται στὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἀποκτοῦν οἱ ἐπιχειρήσεις μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980. Ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1983 καὶ μετά, τὰ πρόσθετα ποσοστὰ ἀποσβέσεων αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ στὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἀποκτήθηκαν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980, ἐφόσον τὰ στοιχεῖα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀποσβεσθεῖ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982.

6. Οἱ τακτικὲς καὶ πρόσθετες ἀποσβέσεις ποὺ ἐκπίπτονται ἀπὸ τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑπολογίζονται στὴν ἀξία κτήσεως τῶν πάγιων περιουσιακῶν στοιχείων τῆς ἐπιχειρήσεως ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ ποσὰ τῶν ἐπιχορηγήσεων ποὺ πῆρε ἡ ἐπιχείρηση, μὲ βάση τὶς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῶν παραπάνω πάγιων περιουσιακῶν στοιχείων.

Ἄρθρο 21.

Δικαιολογητικὰ ἐλέγχου ἐπενδύσεων.

Μὲ ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ποὺ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζονται τὰ δικαιολογητικὰ ποὺ πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν ἀπὸ τὸν ἐπενδυτή, τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς ἐπενδύσεως στοιχεῖα καὶ κάθε ἀναγκαία λεπτομέρεια γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἄρθρων 16 μέχρι καὶ 20 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

Ἄρθρο 22.

Μεταβατικὲς διατάξεις.

1. Μετὰ τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου χορηγεῖται ἄτοκη δανειακὴ ἐνίσχυση ἢ ἐπιδότηση ἐπιτοκίου ὁμολογιακῶν δανείων ἢ τραπεζικῶν δανείων ἢ πιστώσεων ἢ κάλυψη μέρους τῆς δαπάνης ἀνεγέρσεως βιομηχανοστασίων καὶ λοιπῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων σύμφωνα μὲ τὶς σχετικὲς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1312/1972 «περὶ νέων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Περιφερειακῆς Ἀναπτύξεως» καὶ τοῦ Ν. 849/1978 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας» μόνο ἐφόσον ἡ σχετικὴ αἴτηση ἔχει ὑποβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἐπενδυτὴ πρὶν ἀπὸ τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου. Ἐπίσης, μετὰ τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου, χορηγοῦνται οἱ ἐνισχύσεις ποὺ προβλέπει ὁ Ν. 289/1976 «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» καὶ τὸ ἄρθρο 21 τοῦ Ν. 849/1978 γιὰ τὶς ναυτιλιακὲς ἐπιχειρήσεις, μόνο ἐφόσον ἡ σχετικὴ αἴτηση ἔχει ὑποβληθεῖ ἀπὸ τὸν ἐπενδυτὴ πρὶν ἀπὸ τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου. Ἀπὸ τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου δὲν ὑπάγονται νέες ἐπενδύσεις στὶς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972, οὔτε ἐγκρίνονται αἰτήσεις ποὺ ἐκκρεμοῦν.

2. Ἐπενδύσεις πού ἔχουν ὑπαχθεῖ ἤ θά ὑπαχθοῦν, σύμφωνα μέ ὅσα προβλέπονται στήν παράγραφο 1 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, στίς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1312/1972 ἤ τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 ἤ τῶν νόμων 289/1976 καί 849/1978, ἐξακολουθοῦν νά κρίνονται καί νά διέπονται ἀπό τίς διατάξεις τῶν νόμων αὐτῶν, μέ τήν ἐπιφύλαξη τῆς παραγράφου 7 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου. Μέ τίς ἴδιες αὐτές διατάξεις κρίνεται καί κάθε τροποποίηση τῶν σχετικῶν ἐγκριτικῶν πράξεων. Δέν ἐπιτρέπεται ὅμως μεταβολή τοῦ ὕψους τῆς ἐπενδύσεως, μέ σκοπό τήν αὔξηση τῶν ἐνισχύσεων, μεγαλύτερη ἀπό πενήντα τοῖς ἑκατό (50%) ἐκείνου τῆς ἀρχικῆς ἐγκρίσεως.

3. Ἐπενδύσεις πού ἔχουν ὑπαχθεῖ στίς διατάξεις τῶν νόμων πού ἀναφέρονται στήν παραπάνω παράγραφο 2 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου μπορεῖ νά ὑπαχθοῦν στίς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐφόσον δέν ἔγινε ἔναρξη τῆς ἐπενδύσεως μέχρι 31 Μαΐου 1980 καί συντρέχουν οἱ προϋποθέσεις καί οἱ ὅροι αὐτοῦ τοῦ νόμου.

4. Ἐπιχειρήσεις, πού ἄρχισαν νά πραγματοποιοῦν ἐπενδύσεις ἀπό τήν 1 Ἰουνίου 1980 καί μέχρι τή δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου, χωρίς νά ἔχουν ὑπαχθεῖ ἤ νά ἔχουν ὑποβάλει αἴτηση ὑπαγωγῆς στίς διατάξεις τῶν νόμων πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, μποροῦν νά ὑπαχθοῦν στίς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου, ἐφόσον συγκεντρώνουν τίς προϋποθέσεις τοῦ νόμου αὐτοῦ.

5. Στίς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 3 καί 4 αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου οἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει νά ὑποβάλουν, μέσα σέ προθεσμία ἕξι μηνῶν ἀπό τή δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ νόμου, δήλωση γιά τήν ὑπαγωγή τους στίς διατάξεις του μέ τά ἀπαραίτητα δικαιολογητικά, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12 τοῦ νόμου αὐτοῦ, στήν Ὑπηρεσία Ἰδιωτικῶν Ἐπενδύσεων τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.

6. Ἀπό τήν ἔναρξη ἰσχύος αὐτοῦ τοῦ νόμου ὅλες οἱ ἁρμοδιότητες τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.849/1978, μεταβιβάζονται στίς Ἐπιτροπές πού προβλέπει τό ἄρθρο 12 αὐτοῦ τοῦ νόμου.

7. Ἐπενδύσεις, πού ἄρχισαν νά πραγματοποιοῦνται μέ τό καθεστώς τοῦ Ν.Δ. 1078/1971, Ν.Δ. 1313/1972 καί Ν. 849/1978 καί ἀνεξάρτητα ἄν ὁλοκληρώθηκαν ἤ ὄχι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980, ὑπάγονται στίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 μέχρι καί 4 τοῦ Ν.Δ. 1078/1971, τῶν ἄρθρων 1 μέχρι καί 4 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972 καί τῶν παραγράφων 1 μέχρι καί 3 τοῦ ἄρθρου 2, τῶν παραγράφων 1, 2 καί 4 τοῦ ἄρθρου 3 καί τῶν παραγράφων 1 μέχρι καί 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 849/1978, κατά περίπτωση, γιά τό ποσό πού δαπανήθηκε μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980 καί στίς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ νόμου γιά τίς δαπάνες πού πραγματοποιοῦνται ἀπό 1 Ἰανουαρίου 1981 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1985.

8. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1080/1971 «περί καταργήσεως, τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως διατάξεών τινων περί φόρου κύκλου ἐργασιῶν» καί τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 289/1976, ὅπως ἰσχύουν, ἐφαρμόζονται στίς ἐπιχειρήσεις πού ὁρίζονται ἀπ' αὐτές καί εἶναι ἐγκαταστημένες, μεταφέρονται ἤ ἱδρύονται στίς περιοχές πού προβλέπονται ἀπό τίς παραπάνω διατάξεις, μέχρι τήν ἔναρξη ἐφαρμογῆς τοῦ φόρου στήν προστιθέμενη ἀξία.

9. Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 1312/1972 καί τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1313/1972, ὅπως ἰσχύουν, ἐξακολουθοῦν νά ἐφαρμόζονται, γιά τό χρόνο πού ὁρίζεται σ' αὐτές, στίς ἐπιχειρήσεις πού ἐπίσης προσδιορίζονται ἀπό τίς διατάξεις αὐτές καί πού εἶναι ἐγκαταστημένες ἤ μεταφέρονται ἤ ἱδρύονται στίς περιοχές πού προβλέπονται ἀπό τίς παραπάνω διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Συμπληρωματικές καί τροποποιητικές διατάξεις.

Ἄρθρο 23.

Ἐγγραφή ὑποθήκης σέ ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

1. Ἡ ἐγγραφή ὑποθήκης, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 849/1978, σέ ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας τοῦ ἐπενδυτῆ ἤ τρίτου πού τήν παρέχει σέ ὄφελος τοῦ ἐπενδυτῆ, γίνεται κατά τίς ἀκόλουθες διακρίσεις:

α. Ἄν ἡ ὑποθήκη ἐγγράφεται στό ἀκίνητο στό ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἤ πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐπένδυση, ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου καί τῶν ὑφισταμένων σ' αὐτό κάθε φύσεως ἐγκαταστάσεων δέν χρειάζεται νά καλύπτει, στό χρόνο ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, τό ποσό τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως τοῦ Δημοσίου. Κάλυψη τοῦ ποσοῦ τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως, αὐξημένου κατά ποσοστό 10%, πρέπει νά ὑπάρχει μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἐπενδύσεως. Ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου καί τῶν κάθε φύσεως ἐγκαταστάσεων πού ὑπάρχουν σ' αὐτό διαπιστώνεται στό χρόνο πού γίνεται ἡ ἐκτίμηση καί ἀπό τήν ἀξία αὐτή ἀφαιροῦνται τά ὑφιστάμενα προηγουμένως ἐμπράγματα βάρη. Ἄν μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἐπενδύσεως διαπιστωθεῖ ὅτι δέν ὑπάρχει ἡ ἀνωτέρω κάλυψη, ἐγγράφεται συμπληρωματική ὑποθήκη σέ ἄλλο ἀκίνητο τοῦ ἐπενδυτῆ ἤ τρίτου καί ἀναστέλλεται ἡ καταβολή τῆς τελευταίας δόσεως τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως. Ἄν ὁ ἐπενδυτής ἤ ὁ τρίτος δέν προσφέρει συμπληρωματική ὑποθήκη μέσα σέ ἑξάμηνη ἀνατρεπτική προθεσμία ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς σχετικῆς πράξεως ἐκτιμήσεως, ὁ Ὑπουργός Συντονισμοῦ ὑποχρεοῦται νά ματαιώσει ὁριστικά τήν καταβολή τῆς τελευταίας δόσεως καί νά περιορίσει τό ποσό τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως μέχρι τό ὕψος πού καλύπτει ἡ ὑποθήκη πού ἔχει ἐγγραφεῖ, ἐκτός ἄν μετά ἀπό γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 849/1978 κρίνει ὅτι πρέπει νά ἀνακαλέσει ὁλόκληρη ἤ μέρος τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως πού καταβλήθηκε. Τά ποσά πού ἀκυρώνονται, σύμφωνα μέ τ' ἀνωτέρω, γίνονται αὐτοδικαίως ληξιπρόθεσμα καί ἀπαιτητά καί εἰσπράττονται, σύμφωνα μέ τίς ἰσχύουσες διατάξεις γιά τήν εἴσπραξη τῶν δημοσίων ἐσόδων.

β. Ἄν ἡ ὑποθήκη ἐγγράφεται σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας τοῦ ἐπενδυτῆ, διαφορετικό ἀπό τό ἀκίνητο στό ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἤ πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐπένδυση ἤ σέ ἀκίνητο τρίτου, ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου καί τῶν ὑφιστάμενων σ' αὐτό κάθε φύσεως ἐγκαταστάσεων πρέπει νά καλύπτει στό χρόνο ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, τό ποσό τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως αὐξημένο κατά ποσοστό 10%, μετά τόν ὑπολογισμό καί τῶν ὑφιστάμενων ἐμπράγματων βαρῶν.

γ. Ἄν γιά τήν ἐγγραφή ὑποθήκης προσφέρεται τό ἀκίνητο στό ὁποῖο πραγματοποιεῖται ἤ πρόκειται νά πραγματοποιηθεῖ ἡ ἐπένδυση καί συγχρόνως ἄλλο ἀκίνητο ἰδιοκτησίας τοῦ ἐπενδυτῆ ἤ τρίτου, ἡ ὑποθήκη ἐγγράφεται στό πρῶτο, γιά τό τμῆμα πού καλύπτεται ἀπό τήν ἀξία τοῦ ἀκινήτου καί τῶν ἐγκαταστάσεων πού ὑπάρχουν σ' αὐτό, ἀφοῦ ὑπολογισθοῦν καί τά ὑφιστάμενα ἐμπράγματα βάρη, σύμφωνα μέ τίς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου α αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου καί γιά τό ὑπόλοιπο ἡ ὑποθήκη ἐγγράφεται συμπληρωματικά στό δεύτερο.

2. Οἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται γιά τήν ἐγγραφή ὑποθήκης καί στίς περιπτώσεις πού ἔχουν ἤδη ὑπαχθεῖ στίς διατάξεις τοῦ Ν. 849/1978.

3. Γιά ἐπενδύσεις, τῶν ὁποίων τό μεγαλύτερο μέρος πραγματοποιεῖται σέ χώρους (χερσαίους, παραθαλάσσιους, θαλάσσιους) πού ἀνήκουν κατά κυριότητα στό Δημόσιο καί ἔχουν παραχωρηθεῖ γιά χρήση στόν ἐπενδυτή, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 522/1968 «περί παραχωρήσεως πρός ἐκμετάλλευσιν θαλασσίων περιοχῶν καί ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», δέν χρειάζεται ἐγγραφή ὑποθήκης, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 849/1978, γιά τήν ἐξασφάλιση τοῦ χορηγούμενου ἄτοκου δανείου, μέ τήν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐγκαταστάσεων πού θά ἀνεγερθοῦν ἤ θά δημιουργηθοῦν στόν παραπάνω χῶρο θά καλύπτει τό ποσό τῆς δανειακῆς ἐνισχύσεως. Ἄν ἡ ἀξία τῆς ἐπενδύσεως ὑπολείπεται τοῦ παραπάνω ποσοῦ, ἡ ὑποθήκη πού προβλέπεται ἀπό τήν παράγραφο 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 849/1978 παρέχεται γιά τό ὑπόλοιπο.

Ἄρθρο 24.

Ἀντικατάσταση καὶ τροποποίηση διατάξεων τῶν Ν. 849/1978 καὶ Ν. 289/1976.

1. Ἡ περίπτωση γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 849/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«γ. Ἐπιχειρήσεις πραγματοποιοῦσαι ἐπενδύσεις εἰς τὰς περιφερείας τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τυγχάνουν ἐνισχύσεως μέχρις ἓξ (6) ποσοστιαίων μονάδων. Εἰδικῶς ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ παρέχεται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. 289/1976».

2. Ἡ περίπτωση β τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 849/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β. Ἡ ἐνίσχυσις εἰς τὰς περιοχὰς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 289/1976 δύναται νὰ αὐξηθεῖ κατὰ δύο (2) ἑκατοστιαίας μονάδας, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπένδυσις πραγματοποιεῖται ἐντὸς βιομηχανικῆς περιοχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Τραπέζης Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΤΒΑ), ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. 289/1976 καὶ κατὰ δύο (2) ἑκατοστιαίας μονάδας ἐφ' ὅσον ἡ ἐπένδυσις πραγματοποιεῖται εἰς τὰς νήσους τῆς περιοχῆς Ε. Οἱ ἐνισχύσεις ἐπιτοκίου προκειμένου περὶ ἐπενδύσεων εἰς βιομηχανικὰς περιοχὰς καὶ νήσους τῆς περιοχῆς Ε δὲν δύναται νὰ δοθοῦν σωρευτικῶς».

3. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 849/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«6. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13 τοῦ Ν.Δ. 1312/1972 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου πλὴν τῶν περιπτώσεων γ τῆς παραγράφου 2 καὶ β τῆς παραγράφου 3 αὐτοῦ».

4. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 849/1978 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἀνώνυμοι ναυτιλιακαὶ ἑταιρεῖαι ἢ ἑταιρεῖαι περιωρισμένης εὐθύνης ἢ ναυτικαὶ ἑταιρεῖαι προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Ν. 959/1979 εὐρείας μετοχικῆς βάσεως, ὑφιστάμεναι ἢ ἱδρυόμεναι στὴν περιοχὴν Ε, τῶν ὁποίων τὸ μετοχικὸν ἢ ἑταιρικὸν κεφάλαιον ἀπαρτίζεται τοὐλάχιστον κατὰ ποσοστὸν ὀγδοήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (80%) ἀπὸ εἰσφορὰς τῶν μονίμων κατοίκων ἢ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτολόγια τῆς Ε περιοχῆς ἢ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν τῆς περιοχῆς ταύτης καὶ ἐφ' ὅσον τὸ κατὰ μέτοχον ἢ ἑταῖρον (ἢ πλειόνων προσώπων συνδεομένων διὰ συγγενικοῦ βαθμοῦ μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἢ συζύγων) μερίδιον δὲν ὑπερβαίνει ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5%) προκειμένου δὲ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν συνολικῶς μέχρις εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%), ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν μετοχῶν ἢ τῶν ἑταιρικῶν μεριδίων κατὰ περίπτωσιν, δύναται ἐφ' ὅσον πραγματοποιοῦν παραγωγικὰς ἐπενδύσεις εἰς πλοῖα ἢ ἑτέρας παγίας ἐγκαταστάσεις ἐξυπηρετούσας τὰς ἀνάγκας τῶν ἐπιχειρήσεων, νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 8 καὶ 9 τοῦ Ν. 289/1976 ὡς οὗτος τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ προϋποθέσεις:

α. Αἱ μετοχαὶ τῶν ἑταιρειῶν τούτων θὰ εἶναι ὀνομαστικαί.

β. Τὰ πλοῖα τῶν ἑταιρειῶν τούτων θὰ ἐξυπηρετοῦν ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν πλόων τὰς συγκοινωνιακὰς ἀνάγκας τῆς περιοχῆς ἔνθα ἡ ἕδρα τῆς ἑταιρείας, ἥτις δέον νὰ εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς Ε περιοχῆς.

γ. Αἱ ἑταιρεῖαι θὰ ἔχουν λάβει τὰς ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένας ἀδείας σκοπιμότητος καὶ δρομολογήσεως τοῦ ὑπαγομένου πλοίου τὸ ὁποῖον, δέον, ἐφ' ὅσον χρόνον αὗται ἀπολαμβάνουν τῶν προνομίων τοῦ παρόντος νόμου, νὰ εἶναι ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν».

5. Οἱ διατάξεις τοῦ δεύτερου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 849/1978, ἐφαρμόζονται καὶ γιὰ τὴν ἐπιδότηση ἐπιτοκίου ὁμολογιακῶν δανείων ἢ τραπεζικῶν δανείων ἢ πιστώσεων γιὰ τὴν πραγματοποίηση ἐπενδύσεων σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 11 τοῦ ἴδιου νόμου.

6. Ἡ διάταξη τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν 849/1978 ἐφαρμόζεται καὶ στὶς ἐπιδοτήσεις τῶν ἐπιτοκίων, οἱ ὁποῖες χορηγοῦνται μὲ τὸ ἄρθρο 8 τοῦ Ν. 289/1976.

7. Ἀπὸ τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. 289/1976, ὅπως τροποποιήθηκε καὶ ἰσχύει, ἀπαλείφεται ἡ φράση «ἥτις δέον νὰ λάβη χώραν τὸ ἀργότερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1980».

8. Οἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, πλὴν τῆς παραγράφου 6, ἰσχύουν ἀφότου ἴσχυσε ὁ Ν. 849/1978.

9. Τὸ ἄρθρο 7 τοῦ Ν. 289/1976 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρο 7.

Κάλυψις δαπάνης κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων.

Εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ὑπαγομένας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐξαιρέσει τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πραγματοποιούσας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1984 νέας ἐπενδύσεις εἰς τὴν περιοχὴν Ε' παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐνίσχυσις διὰ τὴν κάλυψιν μέρους τῆς δαπάνης ἀνεγέρσεως τῶν βιομηχανοστασίων καὶ λοιπῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἐξυπηρετουσῶν τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ δύναται νὰ ἀνέρχηται ἕως τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%) τῆς δαπάνης ἀνεγέρσεως τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ ἐν πάση περιπτώσει τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων (400) δραχμῶν κατὰ κυβικὸν μέτρον».

Ἄρθρο 25.

Χρηματοδότηση προγραμμάτων ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως καὶ ἐπιμορφώσεως ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

1. Προγράμματα ἐπαγγελματικῆς γενικὰ καταρτίσεως καὶ ἐπιμορφώσεως ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ποὺ ἐφαρμόζονται ἀπὸ Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις ἢ ὁμίλους τους, μετὰ ἀπὸ ἔγκριση τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀπασχολήσεως Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ (Ο.Α.Ε.Δ.) καὶ ποὺ εἶναι σύμφωνα μὲ τὶς προϋποθέσεις συνδρομῆς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Ταμείου, μπορεῖ νὰ χρηματοδοτοῦνται μὲ ποσοστὸ μέχρι καὶ τριάντα τοῖς ἑκατὸ (30%) ἀπὸ τὸν Ο.Α.Ε.Δ., ὁ ὁποῖος ἐγγυᾶται καὶ τὴν καλὴ ἐκτέλεσή τους.

2. Οἱ ὅροι καὶ οἱ προϋποθέσεις ἐγκρίσεως τῶν προγραμμάτων ποὺ ἀναφέρονται στὴν παραπάνω παράγραφο, τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐποπτεία τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ ποσοστιαία συμμετοχὴ τοῦ Ο.Α.Ε.Δ. στὶς δαπάνες τους ὁρίζονται μὲ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ ἀπὸ γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Α.Ε.Δ.

3. Τὰ ποσὰ ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ τὸν Ο.Α.Ε.Δ. σύμφωνα μὲ τὴ διάταξη αὐτή, ἀποδίδονται σ' αὐτὸν ἀπὸ τὸ Δημόσιο διὰ τοῦ Προγράμματος Δημοσίων Ἐπενδύσεων, μέσα στὸν ἑπόμενο χρόνο τὸ ἀργότερο ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση τῆς σχετικῆς δαπάνης ἀπὸ τὸν Ο.Α.Ε.Δ.

Ἄρθρο 26.

Κανονισμὸς λειτουργίας Βιομηχανικῶν Περιοχῶν ΕΤΒΑ.

Ἡ διάταξη τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. 4458/1965 «περὶ Βιομηχανικῶν Περιοχῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ΕΤΒΑ ἢ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας Κανονισμὸν ρυθμίζοντα τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἱδρυομένων ἢ ἱδρυθησομένων Βιομηχανικῶν Περιοχῶν. Ὁ Κανονισμὸς οὗτος ἐγκρίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τροποποιοῦνται οἱ ἀνωτέρω Κανονισμοὶ ὡς καὶ οἱ ἰσχύοντες μέχρι σήμερον Κανονισμοὶ τῶν ἐν λειτουργίᾳ Βιομηχανικῶν Περιοχῶν. Ὁ καταρτιζόμενος ὑπὸ τῶν νομικῶν προσώπων τῆς πα-

ραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου Κανονισμὸς ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς τῆς ΕΤΒΑ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Ὑποδιοικητῶν αὐτῆς».

Ἄρθρο 27.

Δίκτυα Βιομηχανικῶν Περιοχῶν.

Ἡ κατασκευή, ἡ συντήρηση, ἡ λειτουργία, ἡ διοίκηση καὶ ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δικτύων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως ὀμβρίων καὶ ἀκάθαρτων ὑδάτων καὶ τοῦ ὁδικοῦ δικτύου ὅλων τῶν ἐκτὸς σχεδίου πόλεως βιομηχανικῶν περιοχῶν τῆς ΕΤΒΑ, ποὺ βρίσκονται σὲ λειτουργία, ἢ ποὺ θὰ ἱδρυθοῦν καὶ θὰ λειτουργήσουν στὸ μέλλον, ἀνατίθεται ἀποκλειστικὰ στὴν Ἑλληνικὴ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως (ΕΤΒΑ), ἐφόσον τὰ συστήματα αὐτὰ εἶναι αὐτοτελῆ καὶ ἀνεξάρτητα πρὸς τὰ ἀντίστοιχα τῶν οἰκείων ΟΤΑ.

Ἄρθρο 28.

Ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3743/1929 καὶ Ν. 1998/1952 στὴν ΕΤΒΑ.

1. Οἱ διατάξεις τοῦ Ν. 3743/1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» καὶ τοῦ Ν. 1998/1952 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3743/1929 καὶ ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων εἰς περιφερείας ὑποθηκοφυλακείων, ὧν τὰ ἀρχεῖα κατεστράφησαν ἐκ πολεμικῶν γεγονότων», ὅπως ἰσχύουν κάθε φορά, ἐφαρμόζονται καὶ στὰ δάνεια ποὺ χορηγεῖ ἡ ΕΤΒΑ.

2. Γιὰ τὴν ΕΤΒΑ, ἡ δήλωση, ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὴν παράγραφο 8 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 3743/1929 κοινοποιεῖται, ἂν μὲν ὑπάρχει κατάστημα τῆς Τράπεζας αὐτῆς στὴν περιφέρεια τοῦ Πρωτοδικείου ὅπου βρίσκεται τὸ ἀκίνητο, στὸ κατάστημα αὐτό, ἂν δὲ δὲν ὑπάρχει, στὸ Κεντρικὸ της κατάστημα στὴν Ἀθήνα.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ Ν. 3743/1929 καὶ Ν. 1998/1952 ἐφαρμόζονται ἀνάλογα καὶ στὴν ἀγορὰ ἀπὸ τὴν ΕΤΒΑ ἀκινήτων ποὺ προορίζονται γιὰ τὴν ὀργάνωση βιομηχανικῶν περιοχῶν καὶ ἰσχύουν γιὰ ὅλη τὴν Ἐπικράτεια.

Ἄρθρο 29.

Ἁπλούστευση διαδικασίας ἐκδόσεως ἀδειῶν σκοπιμότητας, ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας βιομηχανιῶν ἢ βιοτεχνιῶν.

Μὲ Προεδρικὰ Διατάγματα ποὺ ἐκδίδονται μὲ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας, μετὰ ἀπὸ γνώμη τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας, μπορεῖ νὰ ἁπλουστεύονται οἱ διαδικασίες ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἔκδοση ἀδειῶν σκοπιμότητας, ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας γιὰ τὴν ἵδρυση, ἐπέκταση, ἢ διαρρύθμιση βιομηχανιῶν ἢ βιοτεχνιῶν, ὡς καὶ τῶν κάθε φύσεως μηχανολογικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἀποθηκῶν. Μὲ τὰ Διατάγματα αὐτὰ μπορεῖ νὰ συγχωνεύονται οἱ παραπάνω ἄδειες, νὰ καταργοῦνται γενικὰ ἢ γιὰ ὁρισμένες περιοχὲς μερικὲς ἀπὸ τὶς ἄδειες αὐτὲς γιὰ ὁρισμένες ἢ γιὰ ὅλες τὶς κατηγορίες βιομηχανιῶν, βιοτεχνιῶν καὶ ἐγκαταστάσεων, νὰ καταργοῦνται ἢ μεταβάλλονται τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸ νόμο στοιχεῖα γιὰ τὴν ἔκδοσή τους, οἱ σχετικὲς προθεσμίες καὶ οἱ συνέπειες παρελεύσεώς τους, νὰ ὁρίζονται τὰ ἁρμόδια ὄργανα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν παραπάνω ἀδειῶν καὶ νὰ ρυθμίζεται κάθε σχετικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρο 30.

Κύρωση Ἀποφάσεων.

1. Κυρώνονται ἀφότου ἐκδόθηκαν καὶ ἀποκτοῦν ἀπὸ τότε ἰσχὺ νόμου οἱ ἀποφάσεις τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀριθ. 1399/15 Ὀκτωβρίου 1980 «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1221/80 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἐργοστασίου Πετροχημικῶν» καὶ ἀριθ. 1400/15.10.1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1231/1980 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ χρηματοδοτήσεως τοῦ Ἐργοστασίου Σιδηροκραμάτων», οἱ ὁποῖες ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἀριθμὸς Ἀποφάσεως 1399/15.10.1980

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1221/80 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ τοῦ ἐργοστασίου Πετροχημικῶν».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/76 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1221/80 ἀπόφασή της.

3. Σχετικὴ εἰσήγηση τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Ἀναπληρωτοῦ Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας.

4. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της διεξοδικὴ συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΩΣ

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1221/80 ἀπόφασή της, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1) Ἐγκρίνει τὴν ἵδρυση τῆς πρώτης φάσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ΕΛΕΒΜΕ σχεδιασθέντος πετροχημικοῦ συγκροτήματος στὴν περιοχὴ Κρυονερίου τῆς Κοινότητος Γαλατᾶ Αἰτωλ/νίας καὶ ἐπὶ ἐκτάσεως 2.000 περίπου στρεμμάτων. Ἡ φάση αὐτή, προβλέπει τὴν κατασκευὴ

α) Μονάδος Πολυαιθυλενίου Χαμ. Πυκνοτ. 70.000 ΜΤ/ἔτος.

β) Μονάδος Πολυαιθυλενίου Ὑψηλ. Πυκνοτ. 50.000 ΜΤ/ἔτος.

γ) Μονάδος PVC 43.000 ΜΤ/ἔτος.

καὶ τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἔργων ὑποδομῆς. Ἡ κατασκευὴ τῶν δύο πρώτων μονάδων προγραμματίζεται γιὰ τὴν περίοδο 1980 - 1984. Ὁ προγραμματισμὸς κατασκευῆς τῆς τρίτης μονάδος θὰ ὁριστικοποιηθῆ σὲ μεταγενέστερο στάδιο, σὲ συνάρτηση μὲ τὴν ἐξέλιξη τῆς σχέσεως παραγωγῆς - ζητήσεως στὴν ἐγχώρια ἀγορά.

2) Ἐγκρίνει τὸ σχῆμα χρηματοδοτήσεως γιὰ τὴν κατασκευὴ τῶν δύο πρώτων μονάδων, τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἀκολούθως:

		Δολλ. ΗΠΑ
α)	Μετοχικὸ κεφάλαιο	55.000.000
β)	Ἄτοκο Δάνειο χορηγηθησόμενο ὑπὸ τοῦ Δημοσίου	100.000.000
γ)	Συμμετοχὴ Δημοσίου σὲ ἔργα ὑποδομῆς μὲ ἐπιχορήγηση (GRANT)	25.000.000
δ)	Πιστώσεις ἐξωτερικοῦ (EXPORT CREDITS)	124.000.000
	ΣΥΝΟΛΟ	304.000.000

3) Τὸ Μετοχικὸ κεφάλαιο θὰ καλυφθῆ ὑπὸ τῆς ΕΛΕΒΜΕ κατὰ 96% καὶ ἀπὸ κάθε μία τῶν μετόχων αὐτῆς Τραπεζῶν κατὰ 1% ὑπὸ τοῦ ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 265/27.3.1980 ἀποφάσεως τῆς Ν.Ε. τροποποιουμένης ὥστε, ἅμα τῇ συστάσει τοῦ φορέως νὰ καταβληθῆ τὸ 25% τούτου, τὸ δὲ 75% σὲ δύο ἰσόποσες δόσεις, τὴν 1 Μαρτίου καὶ 1 Ἰουλίου 1983.

4) Τὸ ἄτοκο δάνειο τοῦ Δημοσίου χορηγεῖται χωρὶς τὴν παροχὴ ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας παρὰ τοῦ φορέως. Ἐμπράγματη ἀσφάλεια θὰ παρασχεθῆ πρὸς τὸ Δημόσιο μόνον ἐφ' ὅσον καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς παρασχεθῆ τοιαύτη πρὸς ἄλλους πιστωτές. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἐμπράγματη ἀσφάλεια τοῦ Δημοσίου θὰ ἕπεται πάντοτε ἐκείνης τῶν ἄλλων πιστωτῶν.

Τὸ δάνειο τοῦ Δημοσίου θὰ ἐξοφληθῆ ὑπὸ τοῦ φορέως ἐντὸς τεσσάρων (4) ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔτους τῆς λειτουργίας τοῦ συγκροτήματος καὶ θὰ ἕπεται ἀπὸ πλευρᾶς ἐξοφλήσεως τῶν πιστώσεων ἐξωτερικοῦ.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου στὰ ἔργα ὑποδομῆς θὰ πραγματοποιηθῆ διὰ καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ στὸν φορέα τῆς ἐπενδύσεως, ποὺ θὰ ἐκτελέση ταῦτα, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προγράμματος τοῦ ὅλου ἔργου.

5) Ἡ χορήγηση ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ ἀτόκου δανείου τῶν 100.000.000 δολλ. ΗΠΑ ὡς καὶ ἡ ἐπιχορήγηση (GRANT) τοῦ ποσοῦ τῶν 25.000.000 δολλ. ΗΠΑ γιὰ τὴν συμμετοχὴ τούτου στὰ ἔργα ὑποδομῆς θέλει γίνη ὡς κατωτέρω:

	Ἄτοκον δάνειον	Ἐπιχορήγηση GRANT
1980	—	—
1981	—	25.000.000
1982	50.000.000	—
1983	50.000.000	—

Τὸ ἰσότιμο σὲ δραχμὲς τῶν ἀνωτέρω ποσῶν θὰ καταβληθῆ ἀπὸ τὸ Πρόγραμμα Δημοσίων Ἐπενδύσεων ὡς κατωτέρω:

Ἡ ἐπιχορήγηση (GRANT) σὲ δύο ἰσόποσες δόσεις τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 1 Ἰουλίου τοῦ 1981.

Τὸ ἄτοκο δάνειο σὲ δύο ἔτη, ὡς ἀνωτέρω καὶ τὸ γιὰ κάθε ἔτος ποσὸ σὲ δύο ἰσόποσες δόσεις τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 1 Ἰουλίου τοῦ 1982 καὶ 1983 ἀντιστοίχως.

6) Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου παροχὴ ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ φορέως τῆς ἐπενδύσεως γιὰ τὸ 50% τῶν συνηφθησομένων ὑπὸ τούτου ἢ χάριν τούτου πιστώσεων ἐξωτερικοῦ (κεφάλαιον, τόκοι).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Ἀριθμὸς Ἀποφάσεως 1400/15.10.1980

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 1231/1980 ἀποφάσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ χρηματοδοτήσεως τοῦ Ἐργοστασίου Σιδηροκραμάτων».

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 29 τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1231/80 ἀπόφασή της.

3. Σχετικὴ προφορικὴ εἰσήγηση τῶν Ὑπουργῶν, Ἀναπληρωτοῦ Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας.

4. Τὴν ἀπὸ 11.1.1980 σύμβαση μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ (ΦΕΚ 23/26.1.80 τεῦχος Α'), ὅπως ἰσχύει σήμερα.

5. Τὴν διεξαχθεῖσα μεταξὺ τῶν μελῶν της συζήτηση ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

Ἐγκρίνει τὴν ἀναμόρφωση τῆς ὑπ' ἀριθ. 1231/80 ἀποφάσεώς της ὡς ἀκολούθως:

1) Ἐγκρίνει τὸ σχῆμα χρηματοδοτήσεως τοῦ ἐπενδυτικοῦ προγράμματος τῆς Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ μεταλλευτικοῦ συγκροτήματος παραγωγῆς συμπυκνώματος χρωμίτου εἰς Βούρινο Κοζάνης — Γρεβενῶν καὶ τὴν κατασκευὴ μεταλλουργικῆς μονάδος σιδηροχρωμίου στὴν περιοχὴ ΤΣΙΓΓΕΛΙ ΠΛΑΤΑΝΟΥ Νομοῦ Μαγνησίας, τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἀκολούθως:

	Δολλάρια ΗΠΑ
α) Μετοχικὸ κεφάλαιο	20.000.000
β) Ἄτοκο δάνειο χορηγηθησόμενο ὑπὸ τοῦ Δημοσίου	12.000.000
γ) Συμμετοχὴ Δημοσίου σὲ ἔργα ὑποδομῆς μὲ ἐπιχορήγηση (GRANT)	5.000.000
δ) Φινλανδικὲς ἐξαγωγικὲς πιστώσεις σὲ δολλάρια ΗΠΑ	24.050.000
ε) Φινλανδικὸ δάνειο σὲ δολλάρια ΗΠΑ	4.250.000

2) Τὸ ἄτοκο δάνειο τοῦ Δημοσίου θὰ ἐξοφληθῆ ὑπὸ τοῦ φορέως τῆς ἐπενδύσεως ἐντὸς ἑπτὰ (7) ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ τετάρτου (4) ἔτους τῆς λειτουργίας τῆς μεταλλουργικῆς μονάδος. Τὸ ἄτοκο δάνειο τοῦ Δημοσίου χορηγεῖται χωρὶς τὴν παροχὴ ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας παρὰ τῆς Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ. Ἐμπράγματη ἀσφάλεια θὰ παρασχεθῆ πρὸς τὸ Δημόσιο μόνον ἐφ' ὅσον καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς παρασχεθῆ τοιαύτη πρὸς ἄλλους πιστωτάς. Ἐν πάση περιπτώσει, ἡ ἐμπράγματη ἀσφάλεια τοῦ Δημοσίου θὰ ἕπεται πάντοτε ἐκείνης τῶν ἄλλων πιστωτῶν.

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου στὰ ἔργα ὑποδομῆς θὰ πραγματοποιηθῆ διὰ καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ στὸν φορέα τῆς ἐπενδύσεως, ὁ ὁποῖος θὰ ἐκτελέσει αὐτά, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ προγράμματος τοῦ ὅλου ἔργου.

Ἡ χορήγηση ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τοῦ ἀτόκου δανείου τῶν 12.000.000 δολλ. ΗΠΑ ὡς καὶ ἡ ἐπιχορήγηση (GRANT) τοῦ ποσοῦ τῶν 5.000.000 δολλ. ΗΠΑ γιὰ τὴν συμμετοχὴ τούτου στὰ ἔργα ὑποδομῆς θὰ γίνει ὡς κατωτέρω:

Ἔτος	Ἄτοκο Δάνειο	Ἐπιχορήγηση (GRANT)
1980	2.000.000	1.000.000
1981	6.000.000	4.000.000
1982	4.000.000	———

Τὸ σὲ δραχμὲς ἰσότιμο τῶν ἀνωτέρω ποσῶν θὰ βαρύνει τὸ πρόγραμμα τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

3) Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παροχὴ ἐγγυήσεως πρὸς τὴν εἰς HELSINKI Φινλανδίας δανείστρια ἑταιρεία OUTOKUMPU OY ὑπὲρ τῆς Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ ὕψους, μέχρι δολλαρίων ΗΠΑ 28.300.000.

4) Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου παροχὴ ἀντεγγυήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος πρὸς κάλυψη τῆς δοθησομένης ὑπ' αὐτῆς ἀνωτέρω (παρ. 3) ἐγγυήσεως. Ἡ ἀντεγγύηση θὰ παύση νὰ ἰσχύη μὲ τὴν χορήγηση πρὸς τὴν Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΙΔΗΡΟΚΡΑΜΑΤΑ τῶν ἐν παρ. 2 ποσῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

2. Ἡ συγκεκριμένη τοποθεσία ἐγκαταστάσεως τοῦ πετροχημικοῦ συγκροτήματος στὸ Νομὸ Αἰτωλοακαρνανίας μπορεῖ νὰ μεταβληθεῖ μὲ ἀπόφαση τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ κυρώνονται μὲ τὸ ἄρθρο αὐτὸ ρυθμίζονται μὲ ἀποφάσεις τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρο 31.

Κωδικοποίηση ἀναπτυξιακῶν νόμων καὶ νομοθεσίας δημοσίων ἐπενδύσεων.

1. Μὲ Προεδρικὰ Διατάγματα ποὺ ἐκδίδονται μὲ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ἡ κωδικοποίηση σὲ ἑνιαῖα κείμενα μὲ τοὺς τίτλους «περὶ λήψεως γενικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας τῆς Χώρας», «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», «περὶ παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας», «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν ἐμποροβιομηχανικῶν ἑταιρειῶν», «περὶ νέων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως», «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως», «περὶ παροχῆς φορολογικῶν κινήτρων διὰ τὴν συγχώνευσιν ἢ μετατροπὴν ἐπιχειρήσεων πρὸς δημιουργίαν μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων», τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4171/1961, τοῦ Ν. 289/1976, τοῦ Ν. 849/1978, τοῦ Α.Ν. 89/1967 καὶ τῶν Ν.Δ. 1078/1971, Ν.Δ. 1297/1972, Ν.Δ. 1312/1972, Ν.Δ. 1313/1972, τῶν διατάξεων ποὺ συμπληρώνουν ἢ τροποποιοῦν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα τὶς διατάξεις αὐτές, τῶν συναφῶν διατάξεων, ὡς καὶ τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νόμου. Στὴν ἀνωτέρω κωδικοποίηση ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων,

τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ἡ διαγραφή, σύμπτυξη καὶ κάθε ἀναγκαία φραστικὴ μεταβολὴ χωρὶς νὰ ἀλλοιώνεται ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων ποὺ ἰσχύουν, ὡς καὶ ἡ ἀπάλειψη μεταβατικῶν διατάξεων ποὺ δὲν ἰσχύουν.

2. Ἐπίσης, μὲ Προεδρικὸ Διάταγμα ποὺ ἐκδίδεται μὲ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ κωδικοποίηση σὲ ἑνιαῖο κείμενο τῶν κειμένων διατάξεων ποὺ ἰσχύουν κάθε φορὰ γιὰ τὶς δημόσιες ἐπενδύσεις. Στὴν ἀνωτέρω κωδικοποίηση ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων, ἡ διαγραφή, σύμπτυξη καὶ κάθε ἀναγκαία φραστικὴ μεταβολὴ χωρὶς νὰ ἀλλοιώνεται ἡ ἔννοια τῶν διατάξεων ποὺ ἰσχύουν, ὡς καὶ ἡ ἀπάλειψη μεταβατικῶν διατάξεων ποὺ δὲν ἰσχύουν.

Ἄρθρο 32.

Δημοσίευση ἐγκριτικῶν πράξεων.

Ὅλες οἱ πράξεις κανονιστικοῦ ἢ ἀτομικοῦ περιεχομένου πλὴν τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ οἱ συμβάσεις, ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἀναπτυξιακοὺς νόμους, δημοσιεύονται σὲ εἰδικὸ τεῦχος τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸν τίτλο «Τεῦχος Ἀναπτυξιακῶν Πράξεων καὶ Συμβάσεων».

Ἄρθρο 33.

Ἔναρξη προθεσμίας διαμαρτυρικοῦ.

1. Ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας συντάξεως διαμαρτυρικοῦ στὴν περίπτωση μὴ πληρωμῆς συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν πληρωτέων στὴν Ἑλλάδα, ποὺ βρίσκονται νόμιμα εἰς χεῖρας τῶν Τραπεζῶν τῆς Ἐπαρχίας Ἀλμυροῦ καὶ τῆς Κοινότητας Ἀγχιάλου τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας, ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Γιὰ τίτλους λήξεως ἀπὸ 10.7.1980 μέχρι 15.8.1980 ἡ 31.10.1980.

Γιὰ τίτλους λήξεως ἀπὸ 16.8.1980 μέχρι 10.9.1980 ἡ 15.11.1980.

Γιὰ τίτλους λήξεως ἀπὸ 11.9.1980 μέχρι 30.9.1980 ἡ 30.11.1980.

2. Ἀπὸ τὴν ὁριζόμενη στοὺς τίτλους λήξη καὶ μέχρις ἐξοφλήσεώς των, ὀφείλεται τόκος 14% γιὰ κάθε χρόνο.

3. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 10 Ἰουλίου 1980.

Ἄρθρο 34.

Ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ τοῦ νόμου ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἂν διαφορετικὰ ὁρίζεται σ' αὐτόν.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

Μ. ΕΒΕΡΤ — **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1117

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Κόνακρυ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1978 ὑπογραφείσης μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουϊνέας συμφωνίας οἰκονομικῆς, ἐπιστημονικῆς, μορφωτικῆς καὶ τεχνικῆς συνεργασίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν Νόμου, ἡ εἰς Κόνακρυ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1978 ὑπογραφεῖσα, μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουινέας, Συμφωνία Οἰκονομικῆς, Ἐπιστημονικῆς, Μορφωτικῆς καὶ Τεχνικῆς συνεργασίας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον εἰς τὸ πρωτότυπον εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ACCORD DE COOPERATION

Economique, Scientifique, Culturelle et Technique entre le Gouvernement de la Republique Hellenique et le Gouvernement de la Republique de Guinée.

Le Gouvernement de la République Hellénique et le Gouvernement de la République de Guinée, tenant compte des relations amicales existant déjà entre les deux pays et leurs peuples.

Désirant resserrer davantage et promouvoir ces relations amicales sur la base de l' égalité et de l' intérêt mutuel.

Reconnaissant les avantages qui découleraient pour les deux pays, d' une coopération plus étroite dans les domaines économique, scientifique, culturel et technique.

Ont convenu ce qui suit :

Article 1er

Les parties contractantes chercheront à promouvoir la coopération économique, scientifique, culturelle et technique entre les deux pays, dans les domaines pouvant contribuer au développement de leurs économies.

Article 2

La coopération économique et technique entre le deux pays s' étendra, d' une manière générale, au Commerce, à l' Industrie, au Tourisme, aux Transports et Communications, aux Travaux Publics, à la Navigation, à la Construction Navale, à la Pêche et à tout autre domaine approuvé par les parties contractantes, en tenant compte des avantages mutuels et des possibilités de chacune des deux parties.

Article 3

Les parties contractantes prendront toutes les mesures possibles et nécessaires pour promouvoir la coopération culturelle, scientifique et technique entre les deux pays dans le domaine de l' Education et de la formation des cadres, de l' échange de personnels spécialisé et d' experts techniques ainsi que de l' échange d' informations scientifiques et techniques dans divers domaines.

Article 4

Sur la base du présent accord les parties contractantes concluront, si nécessaire, des accords spécifiques concernant la coopération visée par les articles précédents.

Article 5

Les parties contractantes encourageront la coopération économique, scientifique, culturelle et technique entre les ressortissants et organismes des deux pays, conformément aux lois et réglements en vigueur dans es deux pays.

Article 6

Afin de faciliter l' application de cet accord et d' intensifier la coopération économique, scientifique, culturelle et technique entre les deux pays, les parties contractantes conviennent d' instituer une commission mixte composée de représentants des deux Gouvernements.

Il est souhaitable que la commission mixte se réunisse une fois par an, alternativement en Grèce et en Guinée.

Article 7

Le présent accord entre en vigueur le jour de sa signature. Il est valable pour une période de cinq ans, à partir de la date de son entrée en vigueur. A l' expiration de la ladite période de cinq ans, sauf si l' une ou l' autre des parties ne notifie par écrit avec un préavis de six mois, son intention d'y mettre fin, il est prorogé.

Cet accord sera ratifié selon les procédures en vigueur dans chacun des deux pays.

La dénonciation du présent accord n'entraîne pas automatiquement celle des accords spécifiques prévus par l' Article 4 ci - dessus, à moins que cela ne soit précisé dans la notification de dénonciation.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent accord.

Fait à Conakry, le 26 Octobre 1978 en deux originaux en langue Française.

Pour le Gouvernement de la République Héllenique	Pour le Gouvernement de la République de Guinée
Professeur	N' FAMARA KEITA
IOANNIS GEORGAKIS	Ministre du Domaine et de
Ambassadeur de Grèce	la Promotion Rurale

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Οἰκονομικῆς, Ἐπιστημονικῆς, Μορφωτικῆς καὶ Τεχνικῆς Συνεργασίας, μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουινέας.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουινέας, ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰς ὑπάρχουσας ἤδη φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, καὶ τῶν λαῶν των,

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συσφίγξουν περισσότερο καὶ νὰ προωθήσουν τὰς φιλικὰς αὐτὰς σχέσεις, βάσει ἰδιότητος καὶ ἀμοιβαίου συμφέροντος,

Ἀναγνωρίζοντας τὰ ὀφέλη ποὺ θὰ προκύψουν καὶ διὰ τὶς δύο χῶρες ἀπὸ μιὰ πιὸ στενὴ συνεργασία εἰς τὸν οἰκονομικόν, ἐπιστημονικόν, μορφωτικὸν καὶ τεχνικὸν τομέα, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη, θὰ προσπαθήσουν νὰ προωθήσουν τὴν συνεργασίαν εἰς τὸν οἰκονομικόν, ἐπιστημονικόν, μορφωτικὸν καὶ τεχνικὸν τομέα μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, εἰς τοὺς τομεῖς ποὺ μποροῦν νὰ συμβάλλουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας των.

Ἄρθρον 2.

Ἡ οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, θὰ ἐπεκταθῇ γενικώτερον εἰς τὸ Ἐμπόριον, τὴν Βιομηχανίαν, τὸν Τουρισμόν, τὶς Μεταφορές, καὶ Συγκοινωνίες, τὰ Δημόσια Ἔργα, τὴν Ναυσιπλοΐα, τὴν Ναυπηγικήν, τὴν Ἁλιείαν καὶ εἰς οἱονδήποτε ἄλλον τομέα ποὺ θὰ ἐγκριθῇ ἀπὸ τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη, ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἀμοιβαῖα συμφέροντα καὶ τὶς δυνατότητες ἑνὸς ἑκάστου τῶν δύο μερῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ λάβουν ὅλα τὰ δυνατὰ καὶ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ προωθήσουν τὴν μορφωτικήν, ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς δημιουργίας στελεχῶν, τῆς ἀνταλλαγῆς εἰδικευμένου προσωπικοῦ καὶ τεχνικῶν ἐμπειρογνωμόνων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν πληροφοριῶν στοὺς διαφόρους τομεῖς.

Ἄρθρον 4.

Βάσει τῆς παρούσης συμφωνίας τὰ συμβαλλόμενα μέρη, θὰ συνάψουν, ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖον, εἰδικὲς συμφωνίες ποὺ νὰ ἀφοροῦν τὴν προβλεπόμενη συνεργασία ποὺ ἀναφέρεται εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 5.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἐνθαρρύνουν τὴν οἰκονομικήν, ἐπιστημονικήν, μορφωτικὴν καὶ τεχνικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν ὑπηκόων καὶ ὀργανισμῶν τῶν δύο χωρῶν, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐν ἰσχύι νόμους καὶ κανονισμοὺς τῶν δύο χωρῶν.

Ἄρθρον 6.

Μὲ σκοπὸν νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς συμφωνίας καὶ νὰ ἐνταθῇ ἡ οἰκονομική, ἐπιστημονική, μορφωτικὴ καὶ τεχνικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, τὰ συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν ὅπως ἱδρύσουν μίαν μικτὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἀντιπροσώπους καὶ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

Ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία ὅπως ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ συνεδριάζῃ μία φορὰ τὸ χρόνο διαδοχικῶς στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Γουινέα.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα συμφωνία τίθεται ἐν ἰσχύι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς της. Αὐτὴ ἰσχύει διὰ μίαν περίοδον πέντε ἐτῶν, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ὑπογράφεται. Κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προαναφερθείσης περιόδου τῶν πέντε ἐτῶν, ἐὰν τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο τῶν μερῶν δὲν κοινοποιήσῃ ἔγγραφη προειδοποίηση ἕξι μηνῶν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ θέσῃ τέρμα, αὐτὴ παρατείνεται.

Ἡ συμφωνία αὕτη θὰ ἐπικυρωθῆ σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες διαδικασίες ἀπὸ ἑκάστη τῶν δύο χωρῶν.

Ἡ καταγγελία τῆς παρούσης συμφωνίας, δὲν ἐπιφέρει αὐτομάτως καὶ τὴν καταγγελίαν τῶν εἰδικῶν συμφωνιῶν ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ προαναφερθὲν ἄρθρον 4, ἐὰν αὐτὴ δὲν καθορισθεῖ εἰς τὴν κοινοποίηση τῆς καταγγελίας.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀπὸ τὶς ἐν λόγῳ Κυβερνήσεις των, ὑπογράφουν τὴν παροῦσα συμφωνία.

Ἐγένετο εἰς Κόνακρυ, τὴν 26ην Ὀκτωβρίου 1978' εἰς δύο πρωτότυπα εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας	Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Γουινέας
Καθηγητὴς	N. FAMARA KEITA
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ	Ὑπουργὸς Δημ. Κτημάτων
Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος	καὶ Ἀγροτικῆς Ἀναπτύξεως
Ὑπογραφὴ	Ὑπογραφὴ

Ἄρθρον Δεύτερον.

Τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμφωνίας καταρτιζόμενα ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 6 αὐτῆς Πρωτόκολλα - Πρακτικὰ ἐγκρίνονται διὰ κοινῆς πράξεως τῶν ἁρμοδίων κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον Τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ	**ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
Μ. ΕΒΕΡΤ	**ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**
ΓΕΩΡΓΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ	**ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ	**ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ**
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ	ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΤΖΑΝΝΗΣ ΤΖΑΝΝΕΤΑΚΗΣ	**ΓΕΩΡΓ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΙΚΙΩΡΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » Γ'	»	1.000
4. » » » Δ'	»	2.500
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	200
7. » » » Παράρτημα	»	600
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	600
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	15.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » Γ'	»	50
4. » » » Δ'	»	125
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	10
7. » » » Παράρτημα	»	30
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	350
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	30
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	750

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 40 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 40 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Ἡ τιμὴ διαθέσεως στὸ κοινὸ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σὲ τρεῖς (3) δραχμὲς κατὰ σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967»	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	2.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	600

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	2.500

Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	800

II. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ